

διάλογοι καταλλαγής

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ★ ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001 ★ Αριθμ. Φύλλου 61

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ • GR - 73006 ΚΟΛΥΜΠΑΡΙ

ΣΑΛΕΥΘΗΣΟΝΤΑΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ;

«Οι οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ» (Ψαλμ. 18,2) - έτσι επιμένουμε να πιστεύουμε και να δοξολογούμε, ακολουθώντας τον Ψαλμωδό, που διερμηνεύει το αρχέγονο, διαχρονικό, καθολικό δέος από τη θέα του σύμπαντος. Στο μεταξύ, ένα άλλο «δέος» προκαλεί κάθε τόσο η γνωστοποίηση της μιας ή της άλλης παρέμβασης του ανθρώπου στο μικρόκosμo και στο μακρόκosμo. Όπως ανακοινώθηκε πρόσφατα, η NASA μελετά τη μετακίνηση της Γης από την τροχιά της, με στόχο την αποτροπή υπερθέματος της. Μερικοί θα πουν ίσως, πως με τις σχετικές ανακοινώσεις επαναλαμβάνεται απλώς το γνωστό παιχνίδι, στο οποίον επιδίδονται σήμερα πολλοί και που αποβλέπει στην εξασφάλιση περισσότερων κονδυλίων για συγκεκριμένους Οργανισμούς και για έρευνες σε συγκεκριμένα πεδία, με πιθανή συνέπεια την περικοπή σε άλλα, όπως π.χ. της παιδείας, της υγείας κ.λπ. Άλλοι θα υποθέσουν, ότι το εγχείρημα θέλει να εκτρέψει την κατακραυγή για την άρνηση των ΗΠΑ, να συμμορφωθούν προς όσα διεθνώς θεωρούνται οικολογικώς αναγκαία, προκειμένου να αποτραπεί η περαιτέρω θέρμανση της Γης, με όλες τις καταστροφικές συνέπειες.

Αφήνουμε στους ειδικούς τα δικά τους. Ως απλοί άνθρωποι και αδείς περί τα τοιαύτα διερωτώμεθα απλώς, αν υπάρχουν πια όρια όχι στη φαντασία «μαθητευόμενων μάγων», αλλά στην ανθρώπινη διάνοια, στους πειραματισμούς και τους προγραμματισμούς της. Και ακόμη, αν οι διάφορες ενέργειες προσθέτουν νέες αρμονικές νότες στη συμπαντική συγχορδία, για την οποία γράφουμε παρακάτω, ή αν προκαλούν παραφωνία και σύγχυση στην ουράνια λειτουργία.

Γνωρίζαμε ως τώρα, ότι ο Θεός εθεμελίωσε τη Γη «ἐπί τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς» και γι' αυτό δεν πρόκειται να μετακινηθεί - «οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αὐλῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 103,5). Ούτε αυτό θα ισχύει πιά; Θα μας πουν βέβαια οι ειδικοί: Ε, και; Το αδιάστατον του σύμπαντος ουδέ κατ' ελάχιστον πρόκειται να επηρεασθεί από την όποια μεταβολή συντεταγμένων του δικού μας περίγυρου, ακόμη και από την ολοκληρωτική εξαφάνιση της Γης μας, ακόμη και αυτού του ηλιακού μας συστήματος. Γιατί κι' αυτό απειροελάχιστο μέρος του σύμπαντος είναι, σχεδόν ανεπαίσθητο. Ναι, σίγουρα! Συμβαίνει μόνο να υπάρχει αυτό το «μαξ» - το ορισμένο από το Θεό κατοικητήριον του ανθρώπου, το μοναδικό και ανεπανάληπτο. Προς το παρόν τουλάχιστον! Γιατί είναι έκδηλη πια η τάση του ανθρώπου για αναζήτηση «κατοικίας» σε άλλους πλανήτες. Όπου βέβαια, όταν εξαντληθεί ο κατάλογος των πρώτων ορμαντικών, θα στέλναμε κατά προτίμηση τους πλάνητες της γης, εάν συνηγορούσαν και τα οικονομικά μεγέθη... Άλλωστε, η μέθοδος είναι γνωστή - κάτι σχετικό θα θυμούνται ακόμη στην Αυστραλία και όχι μόνο!

Όταν λέγεται, πως με την προγραμματίζομενη εκτροπή ο πλανήτης μας θα στροβιλίζεται σε ένα δροσερότερο μέρος του ηλιακού συστήματος και θα παραταθεί η ζωή του, μάλλον σε κάποιο «τόπον χλοερόν» πηγαίνει ο νους του ανθρώπου... Όμως σε «τόπον» όχι «αναπαύσεως», αλλά βασανιστικών ενδεχομένων.

Η Γραφή υπενθυμίζει, ότι «ὁ ἐπιβλέπων ἐπί τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν», μπορεί να αποστρέψει το πρόσωπό του, οπότε «τά σύμπαντα ταραχήσονται» (Ψαλμ. 103, 28-29).

Κύριε, «οὐκ ἔγνωσαν οὐδέ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται»- εξ αιτίας αυτών- «πάντα τά θεμέλια τῆς γῆς»; (Ψαλμ. 81, 5).

Φωτογρ.: «European Southern Observatory (ESO)»

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2001

Α ΠΡΙΛΙΟΣ

1. 1° Λύκειο Ταύρου. Όπως γίνεται με όλες τις Ομάδες, που επισκέπτονται την Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης (ΟΑΚ), οι καθηγητές και οι μαθητές του σχολείου γνωρίζουν τις εγκαταστάσεις της και ενημερώνονται για το έργο της.

1. Λύκειο Δροσιάς/Αθήνα.

1651 2.-3. Ζώσα Ορθοδοξία

Ομάδα από την Καθολική Ακαδημία του Magdeburg της Γερμανίας. Συζητούνται σύγχρονα θέματα Ορθοδοξίας και διεκλησιαστικών σχέσεων.

- 2. Λύκειο περιοχής Αθηνών.
- 3. 2° Λύκειο Υμηττού.
- 4. 28° Λύκειο Αθηνών.
- 4. 2° Λύκειο Δραπετσώνας.

1652 7. Συνέδριο Ξενόγλωσσης Εκπαίδευσης Κρήτης

Κατά την έναρξη των εργασιών του παραπάνω 6^{ου} Παγκρήτιου Συνεδρίου Ξενόγλωσσης Παιδείας ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ μετέφερε τις ευχές του Προέδρου του Ιδρύματος Σεβασμ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου, ενημέρωσε τους συνέδρους για το βιβλίο μας ΕΛΛΗΝ ΛΟΓΟΣ και εξήρε την ανάγκη σπουδής ξένων γλωσσών. Αναφερόμενος όμως στο πρόγραμμα της ΟΑΚ «ΚΡΗΤΗ 2020», έθεσε για προβληματισμό το ερώτημα, ποιά γλώσσα θα μιλούν τότε στο νησί μας οι άνθρωποι, αν γενικευθεί η χρήση της Αγγλικής, με παράλληλη εξασθένιση - γλωσσική και γενικότερα πνευματική της ελληνομάθειας;

8. Α' τάξη του Ενιαίου Λυκείου Αρκαλοχωρίου. Εκτός από την ενημέρωση για το Ίδρυμα έγινε λόγος και για την υπό ίδρυση νέα Μητρόπολη με έδρα το Αρκαλοχώρι, με έμφαση στην πνευματική προπαρασκευή του λαού και μάλιστα των νέων, να υποδεχθούν και να αξιοποιήσουν την αλλαγή αυτή στην εκκλησιαστική δομή του τόπου τους.

9. Νέοι από τις ΗΠΑ, που σπουδάζουν στην περιοχή μας τη νεοελληνική γλώσσα, συνοδευόμενοι από τον υπεύθυνο του προγράμματος Νικόλαο Γερμανάκο, μελετούν τις ακολουθίες της Μ. Εβδομάδος με τη βοήθεια του Γεν. Διευθυντού της ΟΑΚ.

18. Μέλη του Συνδέσμου Εφεδρών Αξιωματικών Ηρακλείου και του αντίστοιχου Συνδέσμου Κύπρου.

23. Ομάδα από τη Γερμανία.

1653 24. Η Κρήτη χθες και σήμερα

Ημερίδα με ομάδα από τη Γερμανία.

26. Καθηγητές και μαθητές από τα Εκπαιδευτήρια «ΚΟΡΑΗΣ».

28. Μαθητές από το Παράρτημα Χανίων του Τμήματος Ηλεκτρονικής των ΤΕΙ Κρήτης με συνοδό τον υπεύθυνο διδασκαλίας των συστημάτων ήχου Ευάγγ. Μαρκάκη.

Μ ΑΪΟΣ

1654 10.-11. Ο Λόγος του Θεού και οι προκλήσεις της Ιστορίας

Με την ευκαιρία της εορτής των Ιεραποστόλων και Φωτιστών των Σλαύων Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, στους οποίους είναι αφιερωμένο το παρεκκλήσι της ΟΑΚ, την παραμονή της εορτής πραγματοποιήθηκε Παιδαγωγικό - Επιμορφωτικό Σεμινάριο. Τους συμμετέχοντες ιερείς και λαϊκούς υποδέχθηκε ο Πρόεδρος της ΟΑΚ Σεβασμ. Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος. Εισηγήσεις έκαμπαν ο Γεν. Δ/ντης της ΟΑΚ Αλέξ. Παπαδερός («Επισημάνσεις για σύγχρονα διεκκλησιαστικά ζητήματα»), ο Πρωτοπρ. Μιχαήλ Καρδαμάκης («Λειτουργικές εμπειρίες μιας χριστιανικής αγωγής»), και ο Γεώργιος Παπατζανάκης, Σχολικός Σύμβουλος ΠΕΙ («Η χριστιανική αγωγή ως ιεραποστολή - από τη ζωή και το έργο των Αγίων Ιεραποστόλων Κυρίλλου και Μεθοδίου»).

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη σύναξη. Ο Σεβασμ. Ειρηναίος χαιρέτισε τους συνέδρους, μεταξύ των οποίων ήταν ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου Ειρηναίος, ο Αντιδήμαρ-

χος Χανίων Δ. Λευτάκης και εκπαιδευτικοί από όλο το Νομό Χανίων. Επιστημονικός και βαθυτόχαστος ο λόγος του αιδεσιμολογ. Μ. Καρδαμάκη, με θέμα «Η δημιουργική απάντηση της Εκκλησίας στις προκλήσεις της Ιστορίας: Ιεραποστολή και Πολιτισμός άλλοτε και σήμερα», άγγιξε και προβλημάτισε το πολυπληθές ακροατήριο. Ακολούθησε αρχιερατικός εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμ. Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου, με συμμετοχή του Ηγουμένου της Ι. Μονής Γωνίας Αρχιμ. Ιγνατ. Χατζηνικολάου, του Αρχιμ. Χρύσ. Κελαϊδή, του εφημέριου Κολυμπαρίου π. Διον. Νταουντάκη και του π. Γ. Αποστολάκη.

Την επομένη, κυριώνυμο ημέρα της εορτής, ετέλεσαν τον Όρθρο και τη θεία Λειτουργία οι ως άνω πατέρες Ιγνάτιος, Χρύσανθος και Διονύσιος. Εκτός από το προσωπικό της ΟΑΚ εκκλησιάστηκαν και μαθητές της Ε' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Κολυμπαρίου, τους οποίους συνόδευαν ο Διευθυντής του Σχολείου Ιωάν. Μανδομάτης και άλλοι δάσκαλοι.

1655 12. Η Κρήτη χθες και σήμερα

Ημερίδα με ομάδα από την Ολλανδία.

1656 13.-20. Σταυροδρόμι Πολιτισμών

Ομάδα από τη Δανία με συνόδο τη θεολόγο *Vibeke Houweller* παρακολουθεί το ειδικό αυτό πρόγραμμα, με το οποίον αναδεικνύεται η Κρήτη ως κοιτίδα του ευρωπαϊκού πολιστισμού και ως μια από τις αρχέγονες χριστιανικές κοινότητες.

14. Φοιτητές της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης, συνοδευόμενοι από τον Καθηγ. *Παναγιώτη Σκαλ-*

τογή, ενημερώνονται από τον Γεν. Δ/ντή και συνεργάτες της ΟΑΚ για το έργο της.

17. Ομάδα αλλοδαπών.
17. Μέλη του Συλλόγου Πλατανιώτων Απτικής.

1657 19. Η Κρήτη χθες και σήμερα

Ημερίδα με ομάδα από την Ολλανδία.

21. Δημοτικό Σχολείο Νεροκούρου.
21. Τριτοετείς Σπουδάστριες από τη Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής με συνοδούς την Αρχιπλοίαρχο *Αικατερίνη Μιχελάκου-Στάχτου* ΠΝ, Διοικητή της Σχολής, και άλλους αξιωματικούς.
22. 6^ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου.

23. Δ' και Ε' τάξη Δημοτικού Σχολείου Χρυσοπηγής Χανίων.

1658 26. Η Κρήτη χθες και σήμερα

Ημερίδα με Ομάδα από την Ολλανδία.

28. 16^ο Δημοτικό Σχολείο Ρεθύμνου.

1659 28./5-3/6 Ζώσα Ορθοδοξία

Μετέχουν μέλη από το Θεολογικό Σεμινάριο Herborn, που παρακολουθούν μαθήματα εισαγωγής στην Ιστορία και τη ζωή της Ορθοδοξίας και γνωρίζουν εκκλησιαστικά και άλλα μνημεία της Κρήτης.

Δημοτικό Σχολείο Νεροκούρου Χανίων

Ενημέρωση μελών Σχολής Νοσηλευτριών

I O Y N I O S

1660 7.-9. Ανθρώπινα Δικαιώματα - κοινωνία των πολιτών. Σχέσεις Πολιτείας και Εκκλησίας

5^{ος} Κύκλος διαλόγου μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας και της Ομάδος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκρατών) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών.

Με πρόσκληση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και με την οργανωτική συνδρομή του Θεοφ. Επισκόπου Ρηγίου *Εμμανουήλ*, Διευθυντού του Γραφείου της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπρόσωποι του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των λοιπών Ορθοδόξων Εκκλησιών της Ευρώπης συναντήθηκαν στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης την 7. και 8. Ιουνίου 2001 με το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαίων Χριστιανοδημοκρα-

τών και πολλούς Ευρωβουλευτές από διάφορες χώρες.¹

Η έναρξη έγινε με την ακολουθία του Αγιασμού, την οποίαν ετέλεσε ο Πρόεδρος της Ορθοδόξου Ακαδημίας Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου *Ειρηναίος*, ο οποίος καλωσόρισε στη συνέχεια τους συνέδρους. Την εναρκτήρια τελετή ετίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης *Τιμόθεος*, οι Σεβασμ. Μητροπολίτες Κυδωνίας και Αποκορώνου *Ειρηναίος*, Ρεθύμνης και Αντιτοπάτου *Ανθιμός*, ο Θεοφίλ. Επίσκοπος Κνωσού *Μακάριος* και άλλοι ιεραρχοί, ο Νομάρχης Χανίων *Γ. Κατσανεβάκης*, ο Δήμαρχος Χανίων και Κολυμπαρίου *Γ. Τζα-*

1. Δημοτικό Σχολείο Ναυστάθμου Κρήτης.
4. Σύλλογος Ευρωστίνιων (Κορινθίων) Απτικής.
4. Ομάδα από ΚΑΠΗ της Νίκαιας.
4. Ομάδα αλλοδαπών.
5. Δημοτικό Σχολείο Ασκύφου Σφακίων.

νακάης και Π. Πολυχρονίδης, μέλη του Διοικ. Συμβουλίου της ΟΑΚ κ.ά.

Τις εργασίες του Διαλόγου διηγήθηκε από πλευράς του Οικουμενικού Πατριαρχείου ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Γαλλίας Ιερεμίας, ο οποίος ανέγνωσε και το Μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχου. Το Μήνυμα του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστοδούλου ανέγνωσε ο Θεοφ. Επίσκοπος Αχαΐας Αθανάσιος. Χαιρετισμό απήγιναν ο Πρόεδρος της Ομάδας των συμμετεχόντων Κομμάτων Καθηγητής Hans-Peter Poettering, ο Horst Langes, Πρόεδρος του Ιδρύματος Robert Schumann, ο Καρδινάλιος Αχιλλέας Σιλβεστρίνι και εκπρόσωποι της Παγκόσμιας Λουθηρανικής Ομοσπονδίας και της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας των Μεταρρυθμισμένων Εκκλησιών. Μίλησαν επίσης ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κώστας Καραμανής και ο Επίτιμος Πρόεδρος της Κων/νος Μητσοτάκης. Αναγνώσθηκαν μηνύματα του Προέδρου των Ευρωπαίων Χριστιανοδημοκρατών Wilfried Martens και του Jacquers Santer, πρώην Πρόεδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Στο ιστορικό του θεσμοθετημένου αυτού Διαλόγου αναφέρθηκε ο Θεοφιλ. Ρήγιον Εμμανουήλ. Εισηγήσεις επί των θεμάτων του Διαλόγου έκαμψαν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάστος Αλβανίας Αναστάσιος, ο Ρουμάνος Επίσκοπος Κάτω Δουνάβεως Κασσιανός, ο αιδεσιμολ. Anton Iljin (Πατριαρχείο Μόσχας), οι Καθηγητές Blásioς Φειδάς και Γεργόριος Λαρεντζάκης, οι Ευρωβουλευτές Αντώνιος Τρακατέλλης, Κων/νος Χατζηδάκης και Ιωάννης Μαρίνος, η Βουλευτής της Ν.Δ. Μαριέττα Γιαννάκου-Κουτσίκου και άλλες εκκλησιαστικές και πολιτικές προσωπικότητες.²

Το ιστορικό και το έργο της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κορήτης παρουσίασε ο Γεν. Διευθυντής της Δρ. Αλέξ. Παπαδερός.

Στις συζητήσεις, εκτός από τους παραπάνω αναφερομένους, έλαβαν ενεργό μέρος επίσης ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Αναστράτιος Μιχαήλ και ο Μ. Πρωτοπρ. Γεώργιος Τσέτσης.

Έπειτα από ουσιαστική συζήτηση οι σύνεδροι κατέλη-

ξαν σε ορισμένα συμπεράσματα. Συγκεκριμένα αναγνώρισαν τον ουσιαστικό όρλο της Εκκλησίας στην προώθηση της ειρήνης και της συμφιλιώσεως μεταξύ των λαών της Ευρώπης. Καταδίκασαν κάθε είδους εθνικισμό, που συντελεί στην καταπάτηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων των λαών και κυρίως των μειονοτήτων, αλλά και εξέφρασαν τη λύπη τους διότι στη «Χάρτα περί των θεμελιωδών δικαιωμάτων» παραθεωρείται η χριστιανική κληρονομία της Ευρώπης και ο όρλος που μπορούν να διαδραματίσουν οι Εκκλησίες στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στην αντιμετώπιση των συγχρόνων κοινωνιών προβλημάτων και κρίσεων.

Ως προς τις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας οι σύνεδροι εξήραν τη συμβολή της Εκκλησίας στην οικοδομή της κοινωνίας, υπογράμμισαν ότι Εκκλησία και Κράτος είναι εταίροι στο εγχείρημα αυτό και εξέφρασαν την ελπίδα ότι οι χριστιανικές αξίες, καθώς και η πνευματική κληρονομία της Ευρώπης θα αντικατοπτρίζονται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Το Σάββατο, 9. Ιουνίου, πολλοί από τους συνέδρους ανέβηκαν στον Ομαλό, όπου έτυχαν θερμής φιλοξενίας από ανθρώπους του τόπου.

1 Τα Πρακτικά του 4. Διαλόγου έχουν εκτυπωθεί στον τόμο: ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ (ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ) ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΔΗΜΟΚΤΑΤΩΝ, 8-9. Ιουνίου 2000. Το αυτό και στην αγγλική γλώσσα. Έκδοση του Ιδρύματος Robert Schuman Foundation for Cooperation between Christian Democrats in Europe.

2 Εκτός από εκείνη της Κύρρου εκπροσωπήθηκαν όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες της Ευρώπης. Ενεργετική για τον Διάλογο ήταν η συμμετοχή όλων των συνέδρων από εκκλησιαστικής πλευράς, που (εκτός από τους παραπάνω) ήταν: Ο Σεβασμ. Αρχιεπίσκοπος Ταλλίν και πάστος Εσθονίας Στέφανος, οι Σεβασμ. Μητροπολίτες Ελσινκίου Λέων και Βάρνης Κύριλλος, ο Αρχιμανδρίτες Αθηναγόρας Peckstadt, Ιγνάτιος Σωτηριαδής, Panteleimon Lugoygi, οι Αιδεσιμολ. Const. Coman και Μιχαήλοβιτς Νέναν, ο Διάκονος Αρσενίος Καρδαμάκης, οι Καθηγητές Ιβάν Δημητρώφ, K. Ζορμπάς, Vaclav Jezek, Andrej Kuzma, Jan Zozulak και οι Γεώργιος Γιούργας και Jorgo Papadhopuli.

Η Εκκλησία δεν κομματίζεται

Όπως ανέφερε στο χαιρετιστήριο μήνυμά του ο Οικουμενικός Πατριάρχης, η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν συντάσσεται με μια πολιτική μερίδα. Σέβεται την ύπαρξη πολλών γνωμών περί του καλυτέρου τρόπου ρυθμίσεως του κοινωνικού βίου. Σ' αυτό το γενικότερο πλαίσιο πραγματοποίήθηκε ήδη το 1999 συνάντηση του Οικουμενικού Πατριαρχείου με εκπροσώπους της Ενωμένης Ευρωπαϊκής Αριστεράς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και προγραμματίζεται δεύτερη συνάντηση με αυτή την Ομάδα, όπως και συνάντηση με το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

1661 9. Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Εταίρος της ΟΑΚ

Το απόγευμα του Σαββάτου, 9. Ιουνίου, έγινε η ανακήρυξη του Μακαριώτατου σε ΕΤΑΙΡΟΝ (Μέλος) της ΟΑΚ, στα πλαίσια λαμπτήρις τελετής, στην οποία μετείχαν εκπρόσωποι των Αρχών, οικογένειες Αλβανών που ζουν στην περιοχή μας και πλήθος φίλων του Ιδρύματος.

Υστερα από ενημερωτική εισήγηση του Γεν. Διευθυντού της ΟΑΚ Αλέξ. Παπαδερού τον Μακαριώτατον προσεφώνησε ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος. Στη συνέχεια τον τιμώμενο παρουσίασε ο εκ των Εταίρων π. Γεώργιος

Τσέτσης, Μ. Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Την περί ανακηρύξεως απόφαση του Διοικ. Συμβουλίου και το κείμενο του Διπλώματος ανέγνωσε ο εκ των μελών αυτού Σεβασμ. Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου Ειρηναίος.

Ακολούθως ο Πρόεδρος της ΟΑΚ επέδωσε στον Μακαριώτατον το ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΜΒΛΗΜΑ της Ορθοδόξου Ακαδημίας και το ΔΙΠΛΩΜΑ εν μέσω ζωηρής επιδοκιμασίας των παρευρισκομένων.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος ευχαρίστησε στη συνέ-

χεια για τη μεγάλη τιμή, τόνισε ότι παρακολουθεί με ενδιαφέρον και πολλή εκτίμηση το έργο που επιτελεί η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης από την αρχή της λειτουργίας της και διηνεκώς μέχρι σήμερα και ευχήθηκε να αποκτήσουν και άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες ανάλογα Ιδρύματα.

Χρησιμοποιώντας διαφάνειες ο Μακαριώτατος παρουσίασε στη συνέχεια το έργο που συντελείται στην Αλβανία για την αναγέννηση και ανασυγρότηση της εκεί Ορθοδόξου Εκκλησίας. Το θαυμασμό, την εκτίμηση και τις ευχές όλων των παρισταμένων διερμήνευσε στο τέλος ο Επίσκοπος Κάτω Δουνάβεως Κασσιανός. Παιδιά Αλβανών της περιοχής πρόσφεραν λουλούδια στον Μακαριώτατον και έλαβαν την ευλογία του. Η τελετή έκλεισε με τη Φήμη του Αλβανίας και του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Ακολούθησε δείπνον προς τιμήν του Μακαριωτάτου.

Κατά τη διάρκεια του δείπνου ο επίσκοπος Κασσιανός εξήρε το έργο της ΟΑΚ και τη σημασία του για ολόκληρη την Ορθοδοξία και απένειμε στον Αλέξ. Παπαδερό ειδικό Μετάλλιον της Επισκοπής του.

1662 10.-20. «1^ο Τοπικό Κρητικό Συνέδριο επί της θεωρίας των υπερχορδών»

Το «1^ο Τοπικό Κρητικό συνέδριο επί της θεωρίας των υπερχορδών» έλαβε χώρα στην Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης. Η θεωρία των υπερχορδών (superstring theory) φιλοδοξεί να ενοποιήσει όλες τις θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις της φύσεως (ισχυρές, ασθενείς, ηλεκτρομαγνητικές και βαρύτητα). Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, τα στοιχειώδη σωματίδια προέρχονται από τις ταλαντώσεις μικροσκοπικών χορδών με μέγεθος μικρότερο του ενός δισεκατομμυριοστού του δισεκατομμυριοστού του μέτρου! Όπως η χορδή ενός βιολιού περιέχει πληθώρα ταλαντώσεων που αντιστοιχούν σε διαφορετικούς ήχους, έτσι και η πληθώρα ταλαντώσεων των υπερχορδών αντιστοιχεί στα διαφορετικά στοιχειώδη σωματίδια.

Μια τέτοια επαναστατική θεώρηση της φύσεως των στοιχειωδών σωματι-

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ της ρθ' /20. Ιανουαρίου 2001 συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης

Στην έδρα του Ιδρύματος σήμερα Σάββατο, 20. Ιανουαρίου 2001 και ώρα 11.00 συνήλθε σε συνεδρία το Διοικ. Συμβούλιο της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, ύστερα από πρόσκληση του Σεβασμ. Προέδρου αυτού.

Θέμα 3ον: Εκλογή νέων Εταίρων

Το Διοικητικό Συμβούλιο, ύστερα από εισήγηση του Γενικού Διευθυντού και έχοντας υπόψη τις σχετικές διατάξεις του Οργανισμού και το συμφέρον του Ιδρύματος:

Επειδή ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος, δοκιμασμένος εργάτης της Εκκλησίας και της επιστήμης, διάκειται ανέκαθεν ευμενώς έναντι του Ιδρύματος, μάλιστα δε επειδή ανέδειξε με τη χάρη του Θεού από τήν τέφρα της τη μαρτυρική Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας και εργάζεται μετά ενθέου ζήλου, επιμονής, συνέσεως και σοφίας για την κατά Χριστόν οικοδομή αυτής, ενώ επιπλέον ασκεί θεαρέστως τη διακονία της καταλλαγής και της ειρήνης μετά πολλής αγάπης αδιακρίτως,

α π ο φ α σίζ ει ο μό φ ω ν α
α ν α κ η ρ ύ σ σ ε i

τον Μακαριώτατον
Αρχιεπίσκοπον
Τιράνων, Δυραχίου και πάσης Αλβανίας
κ.κ. Α ν α σ τά σι ο ν

ΜΕΛΟΣ (ΕΤΑΙΡΟΝ)
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

και παρέχει εις αυτόν όλα τα προνόμια, που συνεπάγεται η ιδιότητα αυτή κατά τον Οργανισμό του Ιδρύματος.

Προς ένδειξη ορίζεται να επιδοθεί σχετικό ΔΙΠΛΩΜΑ, συνοδευόμενο από το ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΜΒΛΗΜΑ της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης.

ακροατές της συγχορδίας των θείων ενεργειών στο θαύμα και το μυστήριο της Δημιουργίας!

Στο συνέδριο συμμετείχαν επιστήμονες - ερευνητές από διάφορες χώρες του «αρχαίου κόσμου»: Της Ελλάδας, χωρών της Ανατολικής Μεσογείου και του ευρύτερου βορειοανατολικού περιγυρου. Όπως εδήλωσαν οι οργανωτές του, το συνέδριο ανταποκρίθηκε πλήρως στο σκοπό του, που ήταν η ανταλλαγή επιστημονικών απόψεων, η καλλιέργεια της συνεργασίας μεταξύ των ειδικών επί του θέματος και η διερεύνηση δυνατοτήτων για μονιμοποίηση και σύγκλησή του σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Για τη διοργάνωση του συνεδρίου υπήρξε άριστη συνεργασία μας με τον Ηλία Κυρίτση και άλλους Καθηγητές του Πανεπιστημίου Κρήτης.

14. Ομάδα από το Κερατσίνι Αττικής, που φιλοξενείται στον Ξενώνα Κολυμπαρίου.
16. Μονοθέσιο Δημοτικό Σχολείο Ελεύθερονας Ρεθύμνου.
16. Δημοτικό Σχολείο και Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Κουντούρας Σελίνου. Μιλώντας προς αυτούς ο Γεν. Διευθυντής υπενθύμισε τα σεμινάρια και άλλες δραστηριότητες της ΟΑΚ κατά τα πρώτα βήματα, που βοήθησαν να γεννηθεί η «ελπίδα της ερήμου»¹ στον τόπο εκείνο.

¹ Τίτλος ενός από τα επιμορφωτικά προγράμματα της ΟΑΚ για αγόρες της παραπάνω περιοχής (17-18. Ιουνίου 1972) με στόχο την προσαγωγή θεραπευτών. Τη δραστηριότητα αυτή περιέλαβε ο Άλεξ. Παπαδέρος σε μελέτη του (Our Ecumenical Diakonia - Both Large and Small), που δημοσιεύθηκε σε τόμο από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών. Οι εκδότες πήραν τη φράση «ελπίδα της ερήμου» και τη χρησιμοποίησαν ως τίτλο του τόμου: HOPE IN THE DESERT. World Council of Churches, Geneva 1986.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Από την ομιλία του π. Μ. Καρδαμάκη κατά την εκδήλωση με αριθμ. 1654)

«Η σχέση της Έκκλησίας μέ τήν Ιστορία έξακολουθεῖ νά είναι ένα κρίσιμο έρώτημα. Επειδή είναι δυό άνόμοια -οχι ἀντίθετα- μεγέθη, ή σχέση τους, θεμελιωμένη στό μυστήριο της σαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ, είναι κενωτική ή σταυρική. Βασικός παραμένει πάντοτε δ δημιουργικός και σωτηριολογικός χαρακτήρας αὐτῆς της σχέσεως. Η Έκκλησία πάντως γνωρίζει, ότι δεν πρόκειται για σχέση ἀντίθεσεως, ούτε βέβαια και ταυτίσεως, σχέση δηλαδή ἀλληλοκαταδυναστευτική ή ἀλληλοαπορριπτική. Επιγραμματικῶς θά μπροστούσαμε νά ισχυριστοῦμε ότι ή Έκκλησία ἀλλοτριώνεται ὅταν βυθίζεται ἢ αἰχμαλωτίζεται σέ κάποιο ἀόριστο, εἰδωλοποιημένο ἢ ιεροποιημένο, ἀπόδσωπο ίστορισμό καί ή Ιστορία ἀποθήσκει ὅταν περιορίζεται ἢ παγιδεύεται σέ κάποια ἀπόδιστη, ἀποσδιόριστη ἢ ἀφηρημένη, ἄσαρκη μεταφυσική.»

«Ασφαλῶς ή Ιστορία δέν είναι αὐτόνομη ή αὐτοτελής, δέν ἔχει μέσα της τό νόημα ή τό σκοπό της. Τό μέγα πρόβλημα γιά τήν Ιστορία είναι τό τέλος της, τό ἔκτος καί μετά τήν Ιστορία. Οι θεολόγοι γνωρίζουν διτήν τραγωδία τοῦ ἀνθρώπου συνακολουθεί καί ή τραγωδία τής Ιστορίας στόν κόσμο τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς. Η ἀμαρτία τοῦ ἀνθρώπου, ώς αὐτόνομία που αποκορυφώνεται στην ετερονομία (τό δαιμονικό), αἰχμαλωτίζει - γιά νά θυμηθοῦμε τόν Παῦλο (Ρωμ. 7,23)- καί τήν Ιστορία

στή δική της αὐτονομία καί ἐτερονομία. Η λύση αὐτῆς τής τραγωδίας πού ὑπαινιχθήκαμε ἥδη, είναι ή ἐνανθρώπηση ως σάρκωση τῆς Έκκλησίας, μυστηρίου κοινωνίας καί ἐνώσεως τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς Ιστορίας μέ τό Θεό· ως ἔργον ἐντάξεως καί πληρώσεως τῆς Ιστορίας μέσα στό καθόλου σχέδιο τῆς θείας Οίκουνομίας. Η Ιστορία βαπτίζεται στό μυστήριο καί ἀναγεννᾶται ως Ιστορία τῆς σωτηρίας: τῆς ἀνθρωπότητας καί τῆς δημιουργίας.

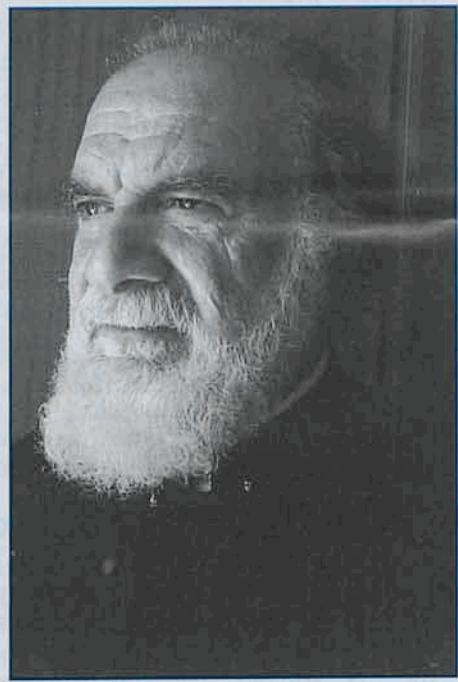
«Αν ὑπάρχει μιά ἔρμηνεία τῆς Ιστορίας αὐτή τήν τόλμησε ή χριστιανική Έκκλησία-ή ἔκκλησιαστική Θεολογία, πού πρώτη μίλησε ὅχι μόνο γιά τό νόημα, ἀλλά κυρίως για τό τέλος τῆς Ιστορίας, ἀπαντώντας στήν ίστορική ὁδύνη καί τήν ἀποκαραδοκία τῆς ελευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Η Ιστορία δέν ὑπῆρξε ἢ δέν είναι ἀφ' ἔαυτῆς ἀλογη ἢ παράλογη, βέβηλη ή κακή. Έγκλωβισμένη ή ὑποτεταγμένη, διά τοῦ ἀνθρώπου, στό παράλογο ή τό δαιμονικό, παραποιούμενη σέ θέατρο τοῦ κακοῦ ή τῆς ἀπώλειας, καλείται διά τοῦ ἀνθρώπου καί μετά τοῦ ἀνθρώπου νά ἀναχθεῖ πρός τόν σαρκωθέντα Κύριο της, πρός Έκείνον πού θά τήν καταστήσει μιά ἐν τόπῳ καί χρόνῳ κίνηση μετάνοιας, μιά ευχαριστιακή καί δοξολογική πορεία πρός τή Βασιλεία.»

«Η Έκκλησία είναι ή μόνη πού δέν ἀρνεῖται ή δέν βδελύνεται, ούτε καί καταχρήται ή καταράται τήν Ιστορία. Τήν ἐντάσσει σαφῶς στήν κλήση τῆς

1663 22.-24. Συνέδριο Μεταπτυχιακών Φοιτητών Χημείας

Συνεχίζοντας μια καλή παράδοση συνεργασίας με την ΟΑΚ, το Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Κρήτης πραγματοποίησε στο Ίδρυμα μας το 7ο κατά σειρά συνέδριο μεταπτυχιακών φοιτητών του με υπεύθυνο τον Πρόεδρο του Τμήματος Καθηγητή Φώτη Νταή. Εκτός από καθηγητές και φοιτητές του Τμήματος έλαβαν μέρος συνάδελφοί τους και από άλλα Πανεπιστήμια της Χώρας, καθώς και από συγγενή Τμήματα.

27. Γ' ΚΑΠΗ Δήμου Κερατσινίου

Πρωτοπόρ. Μιχ. Καρδαμάκης

σωτηρίας τῶν πάντων ἐν Χριστῷ, στήν ιερά Ιστορία τῆς σωτηρίας, τό τέλος τῆς όποιας είναι ή ἐπιστροφή καί ὑποταγή τῶν πάντων ἐν τῷ Υἱῷ καί μετά τοῦ Υἱοῦ στήν ἀρχική πηγή τοῦ. Είναι καί παντός είναι, στήν τριαδική θεότητα καί κυριότητα. Τήν ἐντάσσει πιό συγκεκριμένα στό σῶμα της, στό ἐν αὐτῇ τελούμενο ἔργο της: ἔργο διακονίας τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, ἔργο ἀποκαλύψεως τῆς αἰώνιας ἀγαπήσεως τοῦ Θεοῦ πρός τόν κόσμο, ἔργο ἀνακεφαλαιώσεως καί τῆς Ιστορίας ἐν Χριστῷ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

του Σεβασμ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου (κατά την εκδήλωση με αριθμ. 1660)

Σεβασμιώτατοι και αγαπητοί εν Χριστώ αδέλφοί μας,

Εξοχώτατοι, κυρίες και κύριοι!

Ευλογημένοι είναι όσοι καλών έργων προϊστανται, όπως μας βεβαιώνει ο Απόστολος (Τίτ. 3,8).

Καλό το έργο που επιτελείται επί έτη από το σεπτέρ Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και τις μετέχουσες λοιπές Ορθόδοξες Εκκλησίες αφ' ενός και την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκρατών) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών αφ' ετέρου, στα πλαίσια του τακτικού διαλόγου που έχετε εγκαινιάσει από ετών και συνεχίζετε σήμερα.

Ευχαριστούμε θερμά τον Παναγώτατον Οικουμενικόν Πατριαρχην κύριον Βαρθολομαίον, ο οποίος κατά τον περισυνό διάλογο στην Κωνσταντινούπολη ευαρεστήθηκε να νιοθετήσει εισήγηση του Γενικού Διευθυντού της καθ' ημάς Ορθοδόξου Ακαδημίας και πρότεινε τη διεξαγωγή του σημερινού 5ου Διαλόγου στο Ίδρυμα μας. Όπως ευχαριστούμε και το Προεδρείον της Ομάδας των συμμετεχόντων Κομμάτων για την αποδοχή της προτάσεως. Η παρουσία υψών των μελών της σημαντικής αυτής συνάξεως αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά για το Ίδρυμα μας, την Κορήτη, την Ελλάδα.

Ως Επίσκοπος αυτής της περιοχής και Πρόεδρος της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κορήτης υποδέχομαι και καλωσορίζω πάντας υψών με αισθήματα αγάπης και τιμής. Με αισθήματα, τα οποία συμμερίζονται ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος και οι αδέλφοί Αρχιερείς της Εκκλησίας της Κορήτης, ο κλήρος και ο λαός αυτής και οι άρχοντές του.

Όπως γνωρίζετε ασφαλώς, η Εκκλησία της Κορήτης, με την Ιερά Αρχιεπισκοπή και τις 7 Ιερές Μητροπόλεις της, έχει ένα ημιαυτόνομο καθεστώς εντός της δικαιοδοσίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ο κλήρος και λαός της νήσου έχουν επίγνωση της ευθύνης που προκύπτει από το γεγονός, ότι είναι φορείς του πρώτου μεγάλου πολιτισμού που αναπτύχθηκε επί ευρωπαϊκού εδάφους. Και επιλέον ότι η Εκκλησία της Κορήτης έχει αποστολική απαρχή. Κοήτες ήταν παρόντες στα Ιεροσόλυμα την ημέρα της Πεντηκοστής. Εκείνοι έφεραν σύγουρα την καλή αγγελία. Έτσι το νησί μας, κοιτίδα του πρώτου μεγάλου πολιτισμού της Ευρώπης, υπήρξε πιθανότατα και η πρώτη πύλη εισόδου του Ευαγγελίου στην ήπειρό μας. Ευλογήθηκε η Κορήτη να δεχθεί την επίσκεψη του Απο-

στόλου Παύλου και να έχει ως πρώτο επίσκοπό της τον Απόστολο Τίτο.

Εύλογο, επομένως, το έντονο ενδιαφέρον μας όχι μόνο για το παρελθόν, αλλά προπαντός για το παρόν και το μέλον της Ευρώπης. Γνωρίζουμε ποιά είναι τα θεμέλια της. Ποιές οι αξίες της. Ποιά τα ουσιώδη στοιχεία της ταυτότητάς της.

Η Εκκλησία μας, παρά τις δοκιμασίες της διαχρονικώς, πρόσφερε και προσφέρει τη διακονία της στη διατήρηση της αυθεντικότητας της Ευρώπης. Βλέπετε και κοίνευ τα σύγχρονα δρώμενα και «διαβάζει» κατά το ανθρωπίνως δυνατόν τα ερχόμενα υπό το φως και την προοπτική της Βασιλείας του Θεού.

Αυτώς, τα αισθητήρια της Ευρώπης φαίνεται πως αποδυναμώνονται σήμερα, σε βαθμό απώλειας της προοπτικής αυτής. Είναι γι' αυτό μεγάλη η ευθύνη της πνευματικής και της πολιτικής ηγεσίας. Ο παρόν διάλογος φρονούμε ότι εκπορεύεται από τη συναίσθηση αυτής της ευθύνης. Είναι λοιπόν και αναγκαίος και ευλογημένος.

Ο δος διάλογος διεξάγεται σε ένα Ίδρυμα, έργο του οποίου είναι η άσκηση του διαλόγου. Γι' αυτό, αλλά και για πολλούς άλλους λόγους μπορείτε να αισθάνεσθε οικείο το χώρο.

Γιατί π.χ. πνευματικός Προστάτης και Εταίρος της Ορθοδόξου Ακαδημίας είναι ο Οικουμενικός Πατριαρχης.

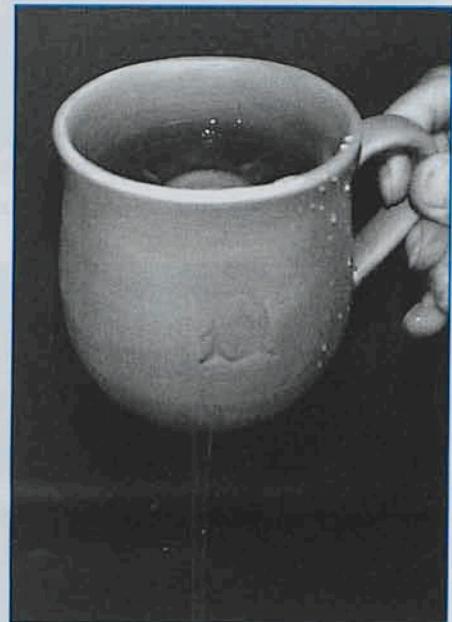
Γιατί μέρος της δαπάνης για την οικοδομή του πρώτου κτιρίου εκάλυψε η γερμανική Ευαγγελική Κεντρική Υπηρεσία Αναπτυξιακής Βοήθειας (Evangelische Zentralstelle für Entwicklungshilfe), ως σημείον καταλλαγής.

Γιατί το κτίριο που μας στεγάζει αυτή τη στιγμή χρηματοδοτήθηκε κατά 75% από το Κοινοτικό Πρόγραμμα INTERREG II, και κατά 25% από το ελληνικό Κράτος. Τη μεγάλη αυτή ευεργεσία την οφειλούμε στον τότε Πρωθυπουργό κ. Κων/νο Μητσοτάκη, ο οποίος κατενόησε την ανάγκη και ενέκρινε το αίτημά μας. Οι επόμενες Κυβερνήσεις συνέχισαν τη χρηματοδότηση. Η θεμελίωση έγινε στις 6. Νοεμβρίου 1991. Στις 12. Νοεμβρίου 1995 ο Παναγώτατος Οικουμενικός Πατριαρχης κύριος Βαρθολομαίος εγκαινίασε το νέο κτίριο εν μέσω πολλής ευχαριστίας του λαού της Κορήτης, ο οποίος υποδέχεται και σας με τα πλέον φιλόξενα αισθήματά του.

Ευχόμεθα να έχετε το φωτισμό του Θεού και να πάρετε από την Κορήτη νέες δυνάμεις για το έργο σας και τη ζωή σας.

Θεωρούμε την παρουσία σας ως πολύτιμη δωρεά. Ως ελάχιστο «αντίδωρον» επιτρέψατε να σας προσφέρουμε ένα συμβολικό αναμνηστικό από την Κορήτη. Ο Γεν. Διευθυντής κ. Παπαδερός θα σας το παρουσιάσει.¹

Καλώς ήλθατε!

Η κούπα της δικαιοσύνης

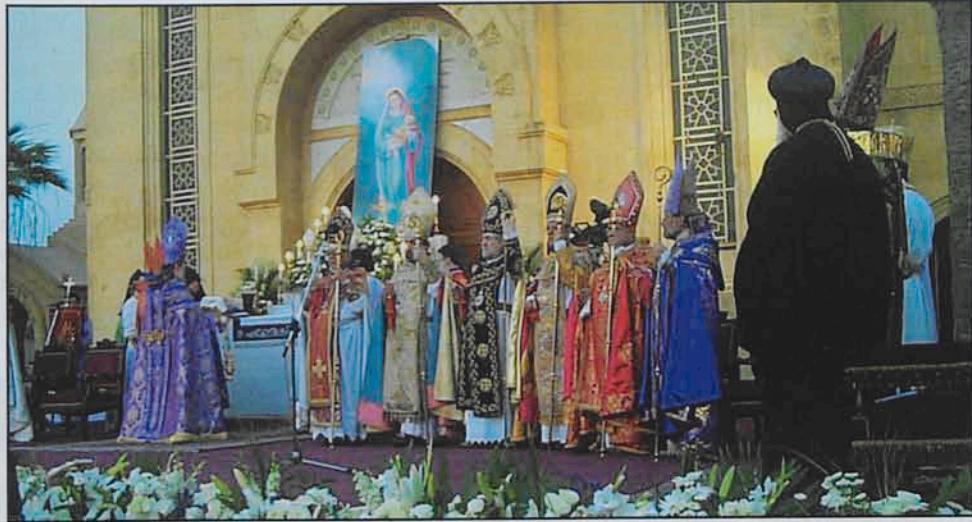
1 Ο Αλέξ. Παπαδερός είπε στο σημείον αυτό τα ακόλουθα:

Η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης επιθυμεί να συμβάλει στο διάλογο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τις διανθρώπινες σχέσεις και τις σχέσεις μεταξύ λαών, Κρατών και θεσμών, όπως είναι η Εκκλησία και η Πολιτεία, προσφέροντάς σας ένα συμβολικό δώρο, γνωστό με το όνομα «ΚΟΥΠΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ».

Η εφεύρεση της ανατρέχει στα βάθη των αιώνων. Μια παράδοση τη θεωρεί ως ένα από τα πολλά δημιουργήματα του Μινωϊκού Πολιτισμού. Άλλη, πιό πιθανή, την αποδίδει στο μεγάλο σοφό Πυθαγόρα.

Το μήνυμά της είναι τόσο κωντάλλινο, όσο και το νερό που μπορούμε να πιούμε με αυτή την κούπα:

Μπορείς να πιείς λίγο. Ή περισσότερο. Και λίγο ακόμη, αν θέλεις. Να μοιραστείς με τους άλλους και να χαρείς. Μη θελήσεις όμως να γεμίσεις την κούπα, για να πιείς περισσότερο από τους άλλους. Γιατί τότε χάνεις ολόκληρο το περιεχόμενό της! Ακολούθησε σχετική επίδειξη, ο δε Πρόεδρος της ΟΑΚ επέδωσε την κούπα. Επιπλέον η ΟΑΚ πρόσφερε στους συνέδρους το τρίτο έργο ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ, σε διάφορες γλώσσες, που ευαρεστήθηκε να διαθέσει προς το σκοπό αυτό το Υπουργείο Πολιτισμού.

Η Α. Αγιότης Αράμ Α', περιστοιχιζόμενος από Αρμενίους Επισκόπους κατά την τελετή του Αγίου Μύρου

Ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου Valam

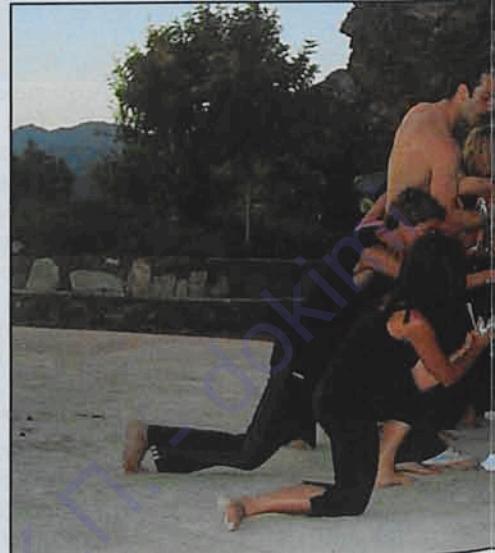
Η Άννα και ο Αλέξ. Παπαδερός με την Α. Αγιότητα των Καθολικών Αράμ Α' κατά την υποδοχή στο ιδιαίτερο γραφείο του

Ο Κ. Μητσοτάκης

Αναμνηστικός σταυρός του εορτασμού των Αρμενίων (δώρο της Α. Αγιότητος Αράμ Α' προς τον Αλέξ. Παπαδερό)

Στο θέατρο του EKN: σκηνή α

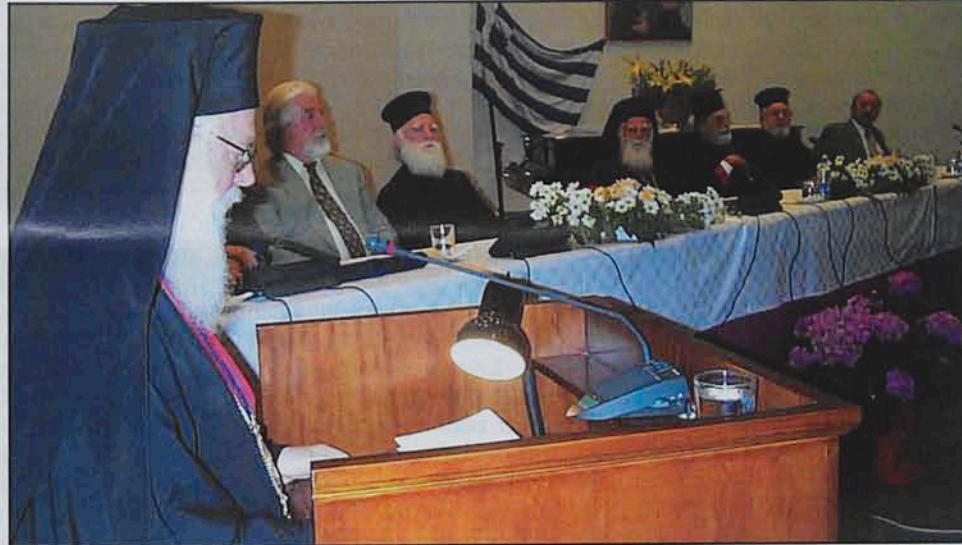
Ε. Σάλεμ και ο Αλέξ. Παπαδερός

Ο Πρόεδρος της ΟΑΚ Σεβασμ. Ειωγναίος προσφωνεί τον Μακαριώτατον Αλβανίας

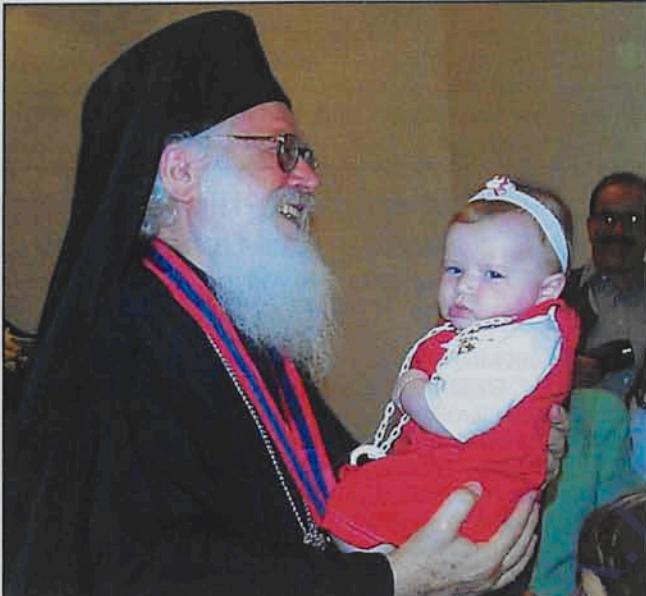
το βήμα της ΟΑΚ

Ο Μακαριώτατος Αλβανίας στο βήμα της ΟΑΚ

πό τον μύθο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

«Αφετε τά παιδία
έρχεσθαι πρός με»

ΜΗΝΥΜΑ του Παναγιωτάτου Οἰκουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου

(κατά την εκδήλωση με αριθμ. 1660)

«Χαιρετίζομεν δόλοθύμως ἀπό καρδίας ἄπαντας τούς συμμετέχοντας εἰς τὴν Ε΄ Συνάντησιν μεταξύ ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Εὐρωπαίων Χριστιανοδημοκρατῶν καὶ εὐχόμεθα ἀντοῖς καλήν διαμονήν εἰς τὴν περιοχήν εὐθύνης τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικού Πατριαρχείου, τὴν φιλόξενον καὶ ιστορικήν Κρήτην, εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συναντήσεως καὶ συναγωγήν χρησίμων συμπερασμάτων.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀποτελουμένη κατά τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον τῆς ὑπό ἐνεργῶν πολιτῶν, ἐνδιαφερομένων δι’ ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τοῦ ἀνθρώπινου βίου, αἱσθάνεται χαράν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν διαλόγου μετά τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἱ δόποι έχουν ὑπευθύνους θέσεις εἰς τὴν κοινωνικήν δργάνωσιν καὶ συγκεκριμένας προτάσεις διά τὴν ὑπέρ τοῦ συνόλου βελτίωσιν αὐτῆς, διότι ἐλπίζει διτὶ μέσω αὐτῶν θά διευρυνθῇ ἡ πραγματική ἐφαρμογή τῶν ἀρχῶν τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, τοῦ πραγματικοῦ ἐνδιαφέροντος διά τοὺς κοινωνικῶς ἀσθενεστέρους καὶ ἐν γένει τοὺς ἀντιμετωπίζοντας οἰασδήποτε δυσχερείας εἰς τὴν ξωήν αὐτῶν.

Δέν ἀνήκει εἰς τοὺς σκοπούς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἡ ἀνάπτυξις καὶ κοινωνική προσβολή αὐτῆς τῆς ἴδιας, ὡς ἔαν αὕτη ἦτο δοντότης ἀποτελούσα μέρος τῆς πανανθρωπίνης κοινωνίας εὐρισκόμενον ἀντιμέτωπον οἰουδήποτε ἄλλου μέρους τῆς αὐτῆς κοινωνίας, διότι ὁ καθολικός χαρακτήρας αὐτῆς καὶ ἡ οἰκουμενικότης τῆς συνεπάγονται τὴν θεμελιώδη αἰσθησιν διτὶ εἶναι κοινόν τὸ μέλλον αὐτῆς μετά τοῦ μέλλοντος δλου τοῦ κόσμου. Ἐπομένως δέν ὑπάρχει εἰς τό πνεῦμα τῆς χῶρος καὶ δυνατότης ἀντιπραθεσεως αὐτῆς πρός οἰονδήποτε, δέν

εἶναι δυνατόν νά αἰσθανθῇ αὕτη διτὶ ἀποτελεῖ μόνον τμῆμα ἡ μέρος τῆς ἀνθρωπότητος, διότι διπος ὁ Θεός «πάντας θέλει σιθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», κατά τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὕτη βλέπει τοὺς πάντας ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὸ Ὀποῖον εἶναι τὸ ἴδικόν της Σώμα, καὶ οὕτω δέν δύναται νά διακρίνῃ μεταξύ φίλων ἡ ἐχθρῶν, πιστῶν ἡ ἀπίστων, ὁμοπίστων ἡ ἀλλοπίστων, ἡμετέρων ἡ ἀλλοτρίων.

Αὐτὴ βεβαίως ἡ θεωρητική στάσις της, συγχρινομένη μὲ τὴν δρατήν πραγματικότητα τῶν ἐπικρατουσῶν μεταξύ πολλῶν χριστιανῶν ἀντιλήψεων, δημητεῖ εἰς τὴν παρατήρησιν διτὶ μεταξύ θεωρίας καὶ πράξεως ὑπάρχει διάστασις. Ἄλλ’ εἰς τὴν πνευματικήν ζωήν πάντοτε ὑπάρχει ἀπόστασις μεταξύ τοῦ ἐπιθυμητοῦ στόχου τῆς τελειότητος καὶ τῆς ὑστερούσης αὐτοῦ πραγματικότητος, δι’ αὐτὸ καὶ ὁ ἀγών τῆς τελειώσεως εἶναι συνεχής καὶ ἀκόρεστος.

Ἄντο εἰς τὸ ἐγκόσιμον πεδίον σημαίνει διτὶ αἱ προσπάθειαι τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν πολιτῶν διά τὴν βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν ζωῆς εἶναι ἐπίστης συνεχεῖς καὶ χωρίς τέρωμα.

Σημαίνει ἐπίστης διτὶ διά τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ἐμφρονιμένην ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πνεύματος τῆς ἐνότητος καὶ τοῦ κοινοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ πολιτικαὶ μερίδες δέν δικαιώνονται ἡθικῶς διτὶ ἐκπροσωποῦν ἀντιμαχομένας διά τὴν ἐπικράτησιν κοινωνικάς τάξεις, ἀλλά μόνον διτὶ ἐκφράζουν διαφορετικάς ἀντιλήψεις διά τὴν δρθοτέραν ὑπέρ τοῦ συνόλου δργάνωσιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Ἐπομένως, ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν ἐπευλογούμεν τὴν ταξικήν ἀντιπαράθεσιν ἐντός τῶν κοινωνιῶν, ἀλλά κατανοοῦμεν ὡς

ἀναπόφευκτον καὶ ὀφέλιμον τὴν χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ προβολήν καὶ ὑποστήριξιν διαφορετικῶν ἀπόψεων καὶ προτάσεων περὶ τοῦ συμφερούσου δι’ δλους πολιτικῶν πρακτέου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέν συντάσσεται μὲ μίαν πολιτικήν μερίδα, οὐδὲ ὑποστηρίζει τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς ἔναντι τῆς ἄλλης. Ἀναγνωρίζει διμως καὶ σέβεται τὴν ὑπαρξίν πολλῶν γνωμῶν περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου διά τὴν ὑπέρ δλων όμυμασιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου. ‘Ὕπ’ αὐτὴν τὴν ἔννοιαν συνεργάζεται μὲ δλας τάς κοινωνικάς διμάδας, αἱ δοποῖαι ἔχουν προτάσεις διά τὸ ὑπέρ τῆς διλότητος πρακτέον καὶ ἐπικροτεῖ δλας τάς θέθεντο προερχομένας προτάσεις, αἱ δοποῖαι ἀποβλέποντες εἰς τὴν ὑλοποίησιν τῶν προειρημένων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνοχῆς, τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἀδελφωσύνης καὶ δλων τῶν συναφῶν χριστιανικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεωδῶν, ἀδυνατεῖ διμως νά συνταχθῆ πρός μίαν τάξιν, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ νά ἐπιβληθεῖ ἐπί τῶν λοιπῶν διά νά φέρῃ εἰς τά μέλη τῆς μεγαλύτερον μερίδιον τῶν κοινωνικῶν ἀγαθῶν, ἀπό δσον ἡ δικαιούσην ἐπιβάλλει.

Οθεν, ἔχοντες τὴν βεβαιότητα διτὶ καὶ ὑμεῖς οἱ χριστιανοδημοκράται Βουλευταί τῆς Εὐρωπής συμφωνεῖτε πρός τάς ἀντιλήψεις αὐτάς καὶ ἀνήκετε εἰς μίαν κοινωνικήν μερίδα δχι διά νά ἐργασθῆτε πρός ἐφαρμογήν τῆς κοινωνικῆς προτάσεως τῆς περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς όμυμασιν, ἀπευθύνομεν καὶ αὖθις ὑμῖν τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν ἡμῶν καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ’ ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τό πλούσιον ἔλεος τοῦ Θεοῦ».

‘Η Ἰδιαίτερη συμβολή τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἐφαρμογή τῆς Χάρτας τῶν Θεμελιωδῶν Δικαιωμάτων

(Ομιλία τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Αναστασίου κατά την εκδήλωση με αριθμ. 1660)

A'

1. Ο χριστιανικός κόσμος βλέπει σήμερα γενικῶς θετικά τις διακηρύξεις περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Θεμέλια, ὅπου στηρίζεται ἡ χριστιανική βεβαιότητα γιά τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀποτελούν πρώτον, ἡ ἀποκάλυψη τῆς ὁποία συνοψίζει ὁ στίχος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: «ἐποιήσαμεν τὸν ἀνθρωπὸν καὶ εἰκόναν ἡμετέραν καὶ ὅμοιῶσιν» (Γεν. 5:1)· καὶ δεύτερον, τὸ δόγμα τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ ἡ πρόσληψη τῆς καθ’ ὅλου ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπό τὸν Χριστό. Ένω ὅμως ἡ δυτική θεολογία ὡς χαρακτηριστικό

τῆς θείας εἰκόνος τόνισε κυρίως τὸν νοῦ, τὴν νόηση καὶ τὴ θέληση, ἡ ἀνατολική ἐπεσήμανε ἰδιαίτερως τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀγάπη. Η στάση ὅμως τῶν χριστιανῶν δέν ἥταν πάντοτε ἐνιαία ἔναντι τῶν διακηρύξεων περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Στὴν ἰδρυτική συνέλευση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τὸ 1948, στὴν ὁποία μετεῖχαν καὶ πολλές Ὁρθόδοξες Εκκλησίες μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, διακηρύχθηκε διτὶ «ἡ θρησκευτική ἐλευθερία εἶναι συνέπεια τοῦ γεγονότος διτὶ ὁ ἀνθρωπὸς δημιουργήθηκε ἐλευθερος ἀπό τὸν Θεό καὶ συνεπῶς ἡ παραχώρηση τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας

δέν είναι δυνατό νά έξαρταται από όποιαδήποτε κυβέρνηση». Οι θέσεις αυτές τού τότε νεοϊδρυθέντος διαχριστιανικού Όργανου, που δημοσιεύθηκαν στίς άρχες Σεπτεμβρίου 1948, έπειτα ήταν καθοριστικά τήν τελική διατύπωση τού κειμένου τής Οικουμενικής Διακηρύξεως τών δικαιωμάτων τού άνθρωπου τού Ο.Η.Ε., που ψηφίσθηκε τρεῖς μήνες άργοτερα, στίς 10 Δεκεμβρίου 1948.

Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία γιά ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν έπιφυλακτική και άνοικτά έναντιον όρισμάνων διακηρύξεων περι άνθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι σαφές -όμολογει τό 1975 ή Παπική Επιτροπή «Δικαιοσύνη και Ειρήνη»- ότι ή άποδοχή και διάδοση τών Διακηρύξεων περι δικαιωμάτων τού άνθρωπου, οπως αυτά κηρύχθηκαν από τόν φιλελευθερισμό και τόν λαϊκισμό, δημιούργησαν δυσκολίες, έπιφυλαξεις και κάποτε άντισταση από τήν πλευρά τών Καθολικών.

Η καθοριστική στροφή έγινε μέτ τήν Έγκυκλιο «Pacem in Terris» τού Πάπα Ιωάννου 23ου στίς άρχες τής δεκαετίας τού 1960 και τό κείμενο «Gaudium et Spes», τής Β' Βατικανείου Συνόδου τό 1965, τό όποιο άνεπιφύλακτα αποδέχθηκε ότι ή Εκκλησία, «στό όνομα τού Ευαγγελίου πού τής έχει διθεί, διακηρύσσει τά άνθρωπινα δικαιώματα, άναγνωρίζει και μεγάλως έκτιμά τόν δυναμισμό τής έποχής μας, ο όποιος παντού δίνει μιά καινούργια άθηση στά δικαιώματα αυτά.

Μετά από σχετική θεολογική άναζητηση στόν όρθοδοξο κόσμο, που συμβάδισε μέτ τίς άντιστοιχες συζητήσεις μέσα στήν Οικουμενική Κίνηση, ή Γ' Προσωνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις τό 1986 συνόψισε τίς άποψεις τής Όρθοδόξου Εκκλησίας γιά τά άνθρωπινα δικαιώματα: «Οι Όρθοδόξοι Χριστιανοί», άναφέρει μεταξύ άλλων, «έπειδή ζώμεν κάθε ήμέραν τήν θείαν συγκατάβασιν, μαχόμεθα έναντιον κάθε φανατισμού και μισαλλοδοξίας μεταξύ τών άνθρωπων και τών λαῶν. Έπειδή διακηρύσσουμε συνεχώς τήν ένανθρώπησιν τού Θεοῦ και τήν θέωσιν τού άνθρωπου, ύπερασπιζόμεθα τά άνθρωπινα δικαιώματα δ' ολους τούς άνθρωπους και ολους τούς λαούς. Έπειδή βιούμεν τήν θείαν δωρεάν τής έλευθερίας μέτ τό άπολυτρωτικόν έργον τού Χριστοῦ, δυνάμεθα νά προβάλωμεν πληρέστερον τήν καθολικήν άξιαν τής διά κάθε άνθρωπον και λαόν».

«Υστερα από τή συνοπτική αύτή άναφορά στά οσα διατυπώθηκαν στό δεύτερο ήμισυ τού 20ου αι., είναι προφανές ότι οι Εκκλησίες τής Εύρωπης συμμερίζονται τούς άγωνες γιά τά άνθρωπινα δικαιώματα και μέ διακεριμένα μέλη τους συμμετέχουν στή διατύπωση τών διαφόρων διακηρύξεων.

2. Αύτό πιστεύω ότι συμβαίνει έτι περισσότερο μέτ τή «Χάρτα τών θεμελιώδων δικαιωμάτων τού άνθρωπου», που διακηρύχθηκε έπίσημα τόν Δεκέμβριο τού 2000 στή Νίκαια από τό Συμβούλιο τής Εύρωπαίκής Ένωσεως (δηλαδή από όλες τίς Κυβερνήσεις τών κρατών-μελών) και τήν Εύρωπαίκη Επιτροπή. Πρόκειται γιά ένα κείμενο πού οι Εκκλησίες τής Εύρωπης μπορούν άνεπιφύλακτα νά καλωσορίσουν και νά τό θεωρήσουν οικείο. Μέ τή μεγάλη πολιτική, νομική, κοινωνική και πολιτιστική σημασία πού έχει, αποτελεί ένα άκομη βήμα πρόσ μιά Εύρωπη πού συμμερίζεται κοινές παραδόσεις, άξιες και νόμους.

Η πρώτη αύτή έπίσημη Διακήρυξη περι άνθρωπινων δικαιωμάτων στή νέα χιλιετία αποσαφήνιζει τά βασικά δικαιώματα τών πολιτών τής Εύρωπης, κωδικοποιεί και κάνει πιό διαυγή τά οσα διακηρύσσονται σέ προηγούμενες άνάλογες συνθήκες και πρωτόκολλα. Μέ τή σαφή άναφορά πού γίνεται στήν πνευματική και ήθική κληρονομιά, έπάνω στίς οποίες έχει στηριχθεί και άναπτυχθεί η Εύρωπη, άναγνωρίζεται έπίσημα ή σχέση πού έχουν ολες αυτές οι ίδεες μέ τίς διεργασίες πολλών αιώνων, στίς οποίες ή χριστιανική παράδοση καθώς και ή έλληνική και ρωμαϊκή πολιτιστική κληρονομιά είχαν πρωτεύοντα ρόλο.

Αποτελεί πλέον άναμφισβήτητο ιστορικό γεγονός ότι ή κίνηση περι άνθρωπινων δικαιωμάτων και οι έπι μέρους διατυπώσεις καλλιεργήθηκαν σέ πολιτιστικά περιβάλλοντα, όπου ή συνείδηση και τό ύποσυνείδητο τών άνθρωπων είχαν έπηρεασθεί από τή χριστιανική διασκαλία. Και άκομη ότι προσωπικότητες πού πρωτοστάτησαν στή διαμόρφωση και τήν ύπεράσπιση τών άνθρωπινων δικαιωμάτων, σέ διάφορα σημεία τής γῆς, ύπηρξαν άνθρωποι χριστιανικής μορφώσεως και ήθους.

B'

Τό μεγάλο όμως πρόβλημα, τό όποιο παραμένει, είναι ή έφαρμογή τής νέας Χάρτας. Ασφαλώς έχουν καθορισθεί διάφοροι μηχανισμοί, κρατικοί, δικαστικοί, διοικητικοί, κατασταλτικοί γιά τήν έφαρμογή τών άρθρων της. Άλλα ύπαρχουν πάντοτε περιπτώσεις, στίς οποίες οι έξωτερικοί καταναγκασμοί δέν έπαρκούν.

Η έφαρμογή τών άνθρωπινων δικαιωμάτων δέν γίνεται in abstracto. Καλούνται νά τά τηρήσουν συγκεκριμένοι άνθρωποι σέ καθορισμένες κοινωνίες. Γνωρίζουμε δέ όλοι ότι ύπαρχουν συνεχείς τάσεις και δυνατότητες διαφυγής από τίς άρχες αυτές γιά ίδιοτελείς σκοπούς· ότι ή άδιαφορία, ή έγωισμός και ή άπαθεια άναστέλλουν συχνά τήν τήρησή τους. Στήν άντιμετώπιση αυτών τών έπικινδύνων καταστάσεων ή συμβολή τής Έκκλησίας μπορεί νά είναι άποφασιστική.

1. Κατ' άρχην ύπαρχουν βασικές χριστιανικές ίδεες πού τονώνουν τήν ένσυνείδητη άποδοχή τών άνθρωπινων δικαιωμάτων. Αύτες τά τοποθετούν σέ μιά εύρυτερη προοπτική, τούς δίνουν ένα θεολογικό και άνθρωπολογικό βάθος. Κάτω από τό φώς τής χριστιανικής διδασκαλίας άποκαλύπτεται μ' ένα μοναδικό τρόπο ή σημασία τών έννοιων άνθρωπινη άξιοπρέπεια και άνθρωπινο πρόσωπο. Γιά τήν Έκκλησία, ή άνθρωπινη άξιοπρέπεια δέν άποτελεί μιά άστικη ύπερηφάνεια, άλλα τή βεβαιότητα ότι ή άνθρωποις είναι πράγματι ιερό πρόσωπο, δημιούργημα τού προσωπικού Θεοῦ. Η άξιοπρέπεια τού άνθρωπου δέν συνδέεται μέ έγωιστηκή ύπεροψία γιά τό άτομο του, άλλα μέ τή συναίσθηση τού άνθρωπινου μεγαλείου και τών όριων του. Μέ ένταντιστή τής θείας καταγωγής και τού τελικού σκοπού τής ύπαρξεώς του. Πρόκειται γιά μιά άξιοπρέπεια γεμάτη διακριτικότητα, εύγενεια και σεβασμό πρός τούς άλλους. Και αύτή ή έννοια δέν έμεινε θεωρητικό σχήμα, άλλα βιώθηκε και βίωνεται από χιλιάδες άνθρωπους, πού άποτελούν τή χορεία τών άγιων τής Έκκλησίας και παραμένουν πρότυπα καθοδηγητικά γιά τούς πιστούς και εύλογία γιά τήν άνθρωποτητα.

Η άναγνώριση τής ίδεας τής προσωπικότητος τού άνθρωπου ώς θεμελιακής άρχης γιά τήν οικοδόμηση τών πολιτικών θεσμών και τών κοινωνικών έκδηλώσεων τής ζωής τού άτόμου χρειάσθηκε μακροχρόνια και πολλαπλή διεργασία γιά νά διαμορφωθεί στή συνείδηση τού κόσμου.

Η προσπάθεια τού δυτικο-ευρωπαϊκού άνθρωπινου, νά άναπτυξει μιά θεωρία περι άνθρωπου, παραμερίζοντας και ύποκαθιστώντας τή χριστιανική άντιληψη, συνέδεσε τήν έννοια τού προσώπου μέ τήν αύτόνομη ήθική ή τήν καθαρά άνθρωπινη φιλοσοφία. Άλλα τό πρόσωπο, ώς έννοια και βίωμα, γεννήθηκε και διαμορφώθηκε από τή χριστιανική σκέψη-ιδιαίτερα τών Έλληνων Πατέρων. Η θεολογική άντιληψη περι προσώπου άποτελεί τήν όρθοδοξη έννοια - κλειδί γιά τήν άντιμετώπιση κάθε άνθρωπολογικού προβλήματος. Και μέσα σ' αύτό τό πλαίσιο αποσαφήνιζεται τό νόημα και ή καθοριστική σημασία του γιά τήν άξιοποίηση τής έννοιας τού προσώπου και στά νομικά και κοινωνικά πλαίσια.

2. Οι διάφορες διακηρύξεις περι άνθρωπινων δικαιωμάτων είναι σημαντικότατες στήν όργανωση τής κοινωνίας και ή σημασία τού ρυθμιστικού ρόλου τού κράτους απόφασιστική. Υπάρχει όμως πάντοτε μεγάλο περιθώριο έκμεταλλεύσεως τού άνθρωπου από άλλους και καμμά λεπτομερής καταγραφή τών δικαιωμάτων του δέν μπορεί νά τόν προστατεύσει. Τό ζήτημα τής προστασίας τών άνθρωπινων δικαιωμάτων δέν περιορίζεται αποκλειστικά στίς σχέσεις πολιτή και κράτους, άλλα έπεκτενεται και στή δράση κάθε ειδούς κοινωνικών ομάδων πού καταδυναστεύουν τά δικαιώματα άλλων άνθρωπων.

Ο όποιοσδήποτε νόμος προσδιορίζει άπλως τήν παραβάση, αποκαλύπτει τή φύση τής άμαρτίας, χωρίς όμως νά τήν έξουδετερώνει. Ή ρίζα τού κακού παραμένει ό άνθρωπινος έγωισμός, πού πάντοτε βρίσκει τρόπο νά παραβιάζει τούς νόμους γιά τήν έξυπηρέτηση ίδιοτελών σκοπών. Γι' αύτό, ή προσωπική συνείδηση τών πολιτών έχει τεράστια σημασία γιά τό σεβασμό τών δικαιωμάτων τού άλλου. Γιά νά χρησιμοποιηθεί σωστά ή λογική και ή βούληση χρειάζεται συνεχής κάθαρση καρδίας. Και σ' αύτό, ούσιαστικό ρόλο έχουν άναμφιβόλια οι θρησκευτικές πε-

ποιθήσεις, ή καλλιέργεια ύγιοις θρησκευτικής συνειδήσεως.

3. Ιδιαίτερα σημαντικό στη συγκεκριμένη Χάρτα είναι ή έμφαση στην ούσιαστική σχέση πού ύπάρχει μεταξύ δικαιωμάτων και καθηκόντων. Η άκροτελεύτη πρόταση τού προσομίου της Χάρτας τό τονίζει ιδιαίτερα: «Η άπολαυση τῆς δικαιωμάτων αὐτῶν συνεπάγεται εὐθύνες και καθήκοντα ἔναντι τόσο τῶν τρίτων, ὅσο και τῆς ἀνθρώπινης κοινότητος και τῶν μελλοντικῶν γενεῶν». Πρόκειται για μιά καθοριστική ἀρχή πού ἔξισορροπεί ἀποφασιστικά διάφορες παλαιότερες τάσεις, νά γίνεται λόγος μόνο περι δικαιωμάτων και ὅχι περι καθηκόντων.

Η χριστιανική ἔννοια τῆς «κοινωνίας προσώπων» τονίζει ἐπίμονα τό γεγονός ὅτι τά δικαιώματα τού κάθε ἀνθρώπου σχετίζονται ἀρρηκτα μέ ἐκείνα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Η ἀλληλεξάρτηση δικαιωμάτων και ύποχρεώσεων είναι προφανής, ἀλλά δέν είχε τήν έμφαση σέ προηγούμενες διακηρύξεις.

4. Ειδικότερα σέ μιά ἐποχή κοινωνικής πολυμορφίας, γιά τόν σεβασμό τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας δέν ἀρκεῖ ή παθητική ἀναγνώριση τῶν δικαιωμάτων τού ἄλλου. Η Ἐκκλησία προσθέτει μία καθοριστική ἀρχή: τήν κατανόηση τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων μέ βάση τή χριστιανική ἔννοια τῆς ἀγάπης. Αύτή μόνο είναι σέ θέση νά μετατρέψει τήν κοινωνία ἀπό σωρό κόκκων ἄμμου, ὅπου ὁ καθένας είναι κλειστός και ἀδιάφορος για τόν διπλανό του, σέ ὄργανικό σύνολο κυττάρων, ὅπου τό ἔνα συμβάλλει στήν ἀνάπτυξη τού ἄλλου. Η ἀγάπη ἀκτινοβολεῖ πέρα από τά στενά πλαίσια νομικῶν κατασκευῶν. Χαρίζει ἐλευθερία ὥχι μόνο ἔναντι τού φαρισαϊκού νόμου, ἀλλά και ἔναντι ὅποιου δῆποτε στατικού ἀνθρώπινου νόμου. «Πλήρωμα ούν νόμου ἡ ἀγάπη» (Ρωμ. 13:10).

Κάθε ἀνθρωπος, γιά νά είναι ἀληθινά ἐλεύθερος, πρέπει νά ἀγάπη. Τό πλήρωμα τῆς ἐλευθερίας είναι ἡ ἀγάπη. Κάθε ἀνθρωπος ἔχει ἐπίσης «δικαίωμα», κατά τή χριστιανική ἀντίληψη, νά τόν ἀγαποῦν οι ἄλλοι, ἐφόσον ο ἴδιος ὁ Θεός τού ἔχει δώσει δικαίωμα στήν ἀγάπη Του.

5. Σέ μιά ἐποχή ὥπως ἡ στημερινή, ὅπου ή λατρεία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων φθάνει συχνά στήν εἰδωλοποίηση τους, ή χριστιανική παράδοση παρακινεῖ σέ μιά ύπερβαση ἀκόμη και τῶν προσωπικῶν του δικαιωμάτων. Γιά νά ἔξελιχθεῖ ὡ ἀνθρωπος σέ ὄριμη προσωπικότητα χρειάζεται νά προφυλαχθεῖ ἀπό τήν ιδιοτέλειά του, τήν ἀπειλή τού ἰδίου τού ἔγώ του. Η χριστιανική σκέψη και παράδοση ρίχνει φῶς σ' αύτό τό ύπαρκτικό βάθος αὐτοκαταστροφῆς, τό ὅποιο ἀπειλεῖ τόν ἀνθρωπο, τονίζοντας ὅτι τά δικαιώματα μας κινδυνεύουν ὥχι μόνο ἀπό τήν αὐθαιρεσία τῶν ἄλλων, ἀλλά και ἀπό τήν αὐθαιρεσία τού ἑαυτού μας, ὁ ὅποιος κινεῖται μέ ἀνεξέλεγκτες ἐγκαεντρικές παρορμήσεις.

Στήν ἀπολυτοποίηση τῶν δικαιωμάτων μου ἔξακολουθεῖ νά ἡχεῖ ἀπελευθερωτικά ἡ χριστιανική προσταγή: γιά νά βρεῖς τόν ἑαυτό σου πρέπει νά τόν θυσιάσεις (πρβλ. Μαθ. 16:24). Πρόκειται γιά μιά ριζική ἀντίθεση στήν ούτοπια τού ἀπόλυτου δικαιώματός μου, γιά ἐλεύθερη ύπαρκτική ἀνύψωση μέ τήν αὐτοθυσία. Η ἐκούσια ἀποδοχή τού σταυροῦ, και ὅχι ἡ σταυροφορία, είναι δύναμη γιά τήν ἐπίτευξη τῆς παγκόσμιας ισότητος και ἀδελφοσύνης.

Ὄς πρότυπο τῆς όλοκληρωμένης προσωπικότητος ή ὄρθοδοξη συνείδηση δέν προβάλλει τόν καλοβολεμένο ἀστό, ὁ ὅποιος ἔχει περιφρουρήσει τά ἀτομικά του δικαιώματα και ζει μιά ἀτσαλάκωτη κοινωνική «ἀξιοπρέπεια», ἀλλά τόν ἄγιο, τόν μάρτυρα, που ζει τήν ἀγαλλίαση και τήν πληρότητα τῆς ἐσωτερικής ἐλευθερίας.

6. Στίς ἄφογες διατάξεις και προτάσεις τῆς Χάρτας, που καθορίζουν τό νομικό πλαίσιο τῆς συμπεριφορᾶς τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης, ή Ἐκκλησία θά ύπενθυμίζει τήν κάθετη διάσταση, τή σχέση τῶν δικαιωμάτων τού ἀνθρώπου» μέ «τά δικαιώματα τού Θεοῦ». Αύτό βέβαια δέν είναι κάτι πού μπορεῖ νά ἐπιβάλλεται σέ πολίτες διαφορετικῶν φιλοσοφικῶν και ἰδεολογικῶν ἀντίληψεων. Δεδομένου ὅμως ὅτι στήν Εὐρώπη ύπάρχουν μεγάλα ποσοστά θρησκευομένων ἀνθρώπων, ἡ έμφαση αύτή τῆς Έκκλησίας ἔχει τή σημασία της. Η ἀλληλική λέξη «δικαιώματα» ἐπανέρχεται στήν Ἀγία Γραφή και στήν ύμνολογία τῆς Έκκλησίας μέ τήν ἔννοια «διατάξεις, νόμος, θεσμοί τού Θεοῦ». (Στά ἀγγλικά συνήθως ἀποδίδεται μέ τό ὑπάρχων).

Π.χ. «Τού ἐλέους σου,

Κύριε, πλήρης ἡ γῆ. Τά δικαιώματά σου δίδαξόν με» (Ψαλμ. 118:64). Σ' αυτή τήν προσπτική, ή ὄρθοδοξη συνείδηση βλέπει «τά δικαιώματα τού ἀνθρώπου» σέ συνάρτηση μέ «τά δικαιώματα τού Θεοῦ», τοῦ Θεοῦ τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀλήθειας, τῆς ἀγάπης, ὁ ὅποιος ἔχει καθορίσει γιά τόν ἀνθρώπο ποσούς, ύποχρεώσεις και ἀρχές, πού συνιστοῦν τό πο γόνιμο ἔδαφος γιά νά καρποφορήσουν και τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

7. Η Ἐκκλησία δέν παύει νά στρέφει τήν προσοχή σ' ἔνα ύψιστο δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου, τό ὅποιο βεβαίως καμμία Χάρτα δέν ᔢχει ἀρμοδιότητα νά το προσδιορίσει. Πρόκειται γιά τό ύψιστο δικαίωμά του νά πραγματοποιήσει τή βαθύτερη φύση του, νά γίνει τέκνον Θεοῦ κατά χάριν. Νά γίνει αύτό γιά τό ὅποιο ἔχει πλασθεῖ. Οι ἐπιμέρους παροχές, πού παραθεωροῦν τό ύπαρκτικό αύτό δικαίωμα, μπορεῖ τελικά νά τόν κάνουν νά ἀδιαφορήσει γιά τό ούσιαστικότερο: τό δικαίωμα και τό χρέος του νά χρησιμοποιήσει τίς δυνατότητες πού τοῦ προσφέρει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, γιά νά προχωρήσει στή θέωση.

8. Η χριστιανική δίδασκαλία προσφέρει τή δυνατότητα περαιτέρω ἐμβαθύνσεως στό νόημα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου και τῆς δημιουργίας τῶν προϋποθέσεων, γιά νά μή μείνουν οι διακηρύξεις στεγνά νομικά κείμενα. Προσφέρει μά συνεχή δυναμική μέ τήν ἀρχή τῆς αύτοκριτικῆς και συνεχοῦς μετανοίας, πού ᔢχει θεσπίσει. Ο χριστιανός δέν παύει νά είναι κριτικός ως πρός τίς ιστορικές πραγματώσεις. Χαίρεται γιά τά συγκεκριμένα ἐπιτεύγματα, ἀλλά ἀδιάκοπα ἀναζητεῖ κάτι πληρέστερο. Γνωρίζει ὅτι «καμμία διακήρυξη τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων δέν θά είναι ποτέ ἐξαντλητική και τελειωτική. Πάντα θά συμβαδίζει μέ τήν κατάσταση τῆς εἰδικής ἐπιγνώσεως και τοῦ πολιτισμοῦ τῆς δεδομένης στιγμῆς τῆς ιστορίας». Καὶ γι' αύτό ὁφείλει νά ἀγρυπνεῖ γιά νά ἀναμορφώνει και νά ἀναθεωρεῖ πρός τό πληρέστερο τά νομικο-πολιτικά πλαίσια τῆς κοινωνίας.

Κάθε τοπική Έκκλησία, ἀν θέλει νά προσφέρει τήν εἰδοποιού συμβολή τῆς για τήν ἐπικράτηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὁφείλει, πέρα από τίς γενικόλογες προτροπές, νά είναι πράγματι αύτό πού τάχθηκε νά είναι: κέντρο ἡθικῆς και πνευματικῆς ἐμπνεύσεως και διαμορφώσεως προσωπικοτήτων, ἐργαστήριο ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης· τόπος ὅπου φανερώνεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο και ὅπου ἀνυψώνεται ἡ ἀνθρωπη ζωή, από τό ἐπίπεδο τῆς βιολογικῆς συνυπάρξεως ἀτόμων στό ἐπίπεδο τῆς κοινωνίας προσώπων, κατά τό πρότυπο τῆς ύψιστης πραγματικότητος, τῆς Ἀγίας Τριάδος-στήν ὅποια ἀδιάκοπα ἀναφέρεται.

Συνοπτικά. Η πιό σύγχρονη παγκοσμίας διακήρυξη αύτή τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, η Χάρτα τῆς Εὐρωπαϊκής Ένωσεως, ἀποσαφήνιζε τά βασικά δικαιώματα τῶν πολιτῶν τῆς Εὐρώπης, προσφέρει ἔνα πλαίσιο γιά μά κοινωνία ἐλευθερίας, ισότητος και δικαιοσύνης, μέσα σέ μά πολιτισμική πολυμορφία. Καὶ ἀναδεικνύεται τήν Εὐρωπαϊκή «Ενωση ως μία κοινοτική ὄντότητα νόμου και πνευματικῶν ἀξιῶν».

Σχετικά μέ τήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου θά ύπάρχει πάντα κάτι πού δέν θά μποροῦν νά τό προσδιορίσουν οι διάφορες Διακηρύξεις. Η θεολογική σκέψη και ἡ ζωή τῆς Έκκλησίας μποροῦν νά ἐπεκτείνουν πνευματικά τήν προσπτική τῆς Χάρτας και ταυτόχρονα νά προσφέρουν στούς πολίτες τῆς Εὐρώπης ἐσωτερικά κίνητρα γιά τήν ἐφαρμογή τῆς. Βοηθώντας τους νά ἀποδέχονται τόν κάθε ἀνθρωπο πέ βαθύ σεβασμό τῆς ἐλευθερίας του, χωρίς τήν ἀπαίτηση ἀναγκαστικῆς προσχωρήσεως στής χριστιανικές ἀπόψεις. Μία τέτοια στάση δίνει ἀναστροφῆς μέ τούς ἄλλους ἀνθρώπους, ἔστω και ἀν αύτοί ἀνήκουν σέ ἄλλες θρησκείες ή ιδεολογίες, ἐκφράζει πραγματικό σεβασμό στά ἀνθρώπινα δικαιώματα, προθυμία ούσιαστικής συνεργασίας γιά τήν πανευρωπαϊκή και παγκόσμια ἀποδοχή και τήν ύπερασπίση τους.

Εται ἡ Έκκλησία μπορεῖ νά καταστεῖ ἀποφασιστικός παράγοντας στής προσπάθειες πραγματώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, καλλιεργώντας εύρυτερα και βαθύτερα τή συνείδηση τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτρέποντας τόν τρόπο σκέψεως, ἐνισχύοντας τή βούληση τῶν Εὐρωπαίων πολιτῶν, γιά τήν ἀποδοχή και τή συνεπή τήρηση τῆς Χάρτας.

Ευρωμεσογειακό Κέντρο Νεότητας

● Στο EKN πραγματοποιήθηκε μηνιαίο Διεθνές Θεατρικό Εργαστήρι, που προετοιμάσθηκε σε συνεργασία με τον Ελληνοαμερικανό Σκηνοθέτη Ernie (Αναστάσιο) Zulia και με την οικονομική αρωγή του Robert Fulghum.

Πήραν μέρος ειδικοί από την Αγγλία, Βοσνία, Γερμανία, Ελλάδα και ΗΠΑ, όπως ο Καθηγητής David Johnson και φοιτητές του Πολυτεχνείου της Βιρτζίνια, η ανθρωπολόγος Christine Dunford από το Σικάγο, ο Andrew Wade, της Royal Shakespeare Company, Stratford, ο Ioannis Tsoulas, Καθηγητής της Συγκριτικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο της N. Υόρκης, ο Καθηγητής και συγγραφέας Ed Falco, ο Σκηνοθέτης Θανάσης Σαράντος με ομάδα νέων από την Ελλάδα, που ασχολούνται με το Θέατρο και τις Τέχνες, το Θέατρο Νέων στην πόλη Mostar της Βοσνίας υπό τον γνωστό σκηνοθέτη Sead Dujlic, ο Γιάννης, γιός του συνεργάτη μας Άλεξ Spengler, που ανατράφηκε κοντά μας και τώρα διαπρέπει ως ηθοποιός στο Μόναχο.

Το Εργαστήρι, διάρκειας ενός μηνός, επικεντρώθηκε στο μύθο του Μινώταυρου, τον οποίον επεξεργάσθηκαν οι συμμετέχοντες από κάθε άποψη, για να καταλήξουν σε τρεις εκδόχες, τις οποίες παρουσίασαν στο υπαίθριο Θέατρο του EKN το βράδυ της 2. Ιουνίου.

Τις ασκήσεις και την παράσταση κατέγραψε σε Video η Audrey Heller για περαιτέρω σπουδή.

Οι παραπάνω επιστήμονες και καλλιτέχνες είχαν επίσης την ευκαιρία, να γνωρίσουν τη ζωή της Ακαδημίας και να ενημερωθούν για θέματα ιστορικής διαδρομής και σύγχρονης πορείας της χώρας μας, ιδίως στον εκκλησιαστικό και πολιτισμό τομέα.

Όπως ετόνισε σε ειδική συνεδρία ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ και Πρόεδρος της Διοικ. Επιτροπής του EKN Άλεξ. Παπαδερός, το Θέατρο στο EKN, σε συνδυασμό με τη γενικότερη αποστολή της ΟΑΚ, συνδράμει την πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου και τη συνάντηση και καταλλαγή των λαών. Προς την κατεύθυνση αυτή, είπε, υπάρχουν πολλά περιθώρια συνεργασίας, μάλιστα μεταξύ ανθρώπων, τους οποίους έχει οδηγήσει σε αντίπαλα στρατόπεδα είτε η Ιστορία, είτε η σύγχρονη πραγματικότητα.

● Στις 16. Ιουνίου η Καλλιτεχνική Εταιρεία Φουρνέ «ΘΕΣΠΙΣ» έδωσε στο Θέατρο του EKN μια θαυμάσια παράσταση του έργου «ΑΧ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ!» του Εντουνάρτο ντε Φιλιππο, σε σκηνοθεσία της Ελένης Καραμπέτσουν και σκηνικά - κοστούμια της Μαρίας Τσουκνάκη. Η ΟΑΚ, που έχει την εμπειρία της Εταιρείας Θεάτρου Κρήτης (Ε.Θ.Ε.Κ.) και γνωρίζει πολύ καλά τις δυσκολίες μιας καλλιτεχνικής δημιουργίας στην ελληνική ύπαιθρο, συγχαίρει εγκάρδια τον Baygέλη Κατάκη και όλους τους συνεργάτες της Καλλιτεχνικής Εταιρείας, που, καίτοι ερασιτέχνες οι περισσότεροι, εργάζονται αφιλοκερδώς με ζήλο, υπευθυνότητα, υπομονή και πολύ θετικό αποτέλεσμα.

● Στις 27. Ιουνίου το Σύγχρονο Μουσικό Εργαστήρι παρουσίασε τη NEANIKΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΙΣΑΜΟΥ σε ένα μουσικό αφιέρωμα στο MANO ΛΟΪΖΟ.

● Για τη θερινή περίοδο ετοιμάζονται κατασκηνωτικές δραστηριότητες.

Στο θέατρο του EKN: σκηνή από τον μύθο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

Στο EKN

Ο Αναστάσιος Ζούλιας

Ο Γεν. Διευθυντής έλαβε μέρος, μεταξύ άλλων, και στις ακόλουθες εκδηλώσεις:

Οι Πρόεδροι του CCEE και του KEK Καρδινάλιος *Vlk* και Γαλλίας *Iερεμίας* υπογράφουν την Οικουμενική Χάρτα

CHARTA OECUMENICA

Στις εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου του Στρασβούργου και του Συμβουλίου της Ευρώπης πραγματοποιήθηκε από 19. - 22. Απριλίου Παγχριστιανική Ευρωπαϊκή Συνέλευση. Έλαβαν μέρος τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (KEK), οι Πρόεδροι των Ρωμαιοκαθολικών Επισκοπικών Συνόδων των χωρών της Ευρώπης (CCEE), Καρδινάλιοι και άλλα επίσημα εκκλησιαστικά πρόσωπα, καθώς και εκατό περίπου νέοι και νέες από διάφορες χριστιανικές παραδόσεις. Εξ ονόματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου συμμετείχαν ο Πρόεδρος του KEK Σεβασμ. Μητροπολίτης Γαλλίας *Iερεμίας* και τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής *Αλέξ.* *Παπαδερός* και *Γρηγόριος Λαρεντζάκης*.

Κύριο αντικείμενο της Συνέλευσης ήταν η τελική συζήτηση του κειμένου της Οικουμενικής Χάρτας (CHARTA OECUMENICA). Δηλαδή ενός κειμένου βασικών αρχών και οδηγιών για την τόνωση της αναπτυσσόμενης συνεργασίας των Εκκλησιών της Ευρώπης. Τη Συνέλευση χαρέτσαν με Μηνύματα τους ο *Πάπας Ιωάννης Παύλος Β'*, ο Οικουμενικός Πατριάρχης *Βαρθολομαίος*, ο Πατριάρχης *Μόσχας Αλέξιος* και άλλοι εκκλησιαστικοί ηγέτες.

Την Κυριακή, 22. Απριλίου, έγινε στο ναό του Αποστόλου Θωμά η κα-

ταληκτήρια εκκλησιαστική τελετή, κατά την οποία βασικός ομιλητής ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας *Αναστάσιος*. Η τελετή και η Συνέλευση ολοκληρώθηκαν με την υπογραφή της CHARTA OECUMENICA από τον Πρόεδρο του KEK Σεβασμ. Μητροπολίτη Γαλλίας *Iερεμία* και τον Πρόεδρο του CCEE Καρδινάλιο της Πράγας *Miloslav Vlk*.

Υστερα από αείωση των Ορθόδοξων (πρβλ. ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ 58/2000, σελ. 508) έγινε στο Προϊμο ρητή δήλωση, ότι το εκκλησιαστικό αυτό κείμενο δεν έχει δογματικό ή κανονικό χαρακτήρα. Η αναγκαία αυτή διευκρίνηση δεν επιτρέπεται βέβαια να εκληφθεί ως περιοριστική της μεγάλης σημασίας του κειμένου. Η Χάρτα θα υποβληθεί στις Εκκλησίες της Ευρώπης, οι οποίες καλούνται να εφαρμόσουν στη ζωή τους και στις αμοιβαίες σχέσεις τους, στον κατά περίπτωση μέγιστο δυνατό βαθμό, τις αρχές και τις συστάσεις της «Οικουμενικής Χάρτας», προκειμένου να συμβάλουν στην αποτροπή του προστηλυτισμού και άλλων ενεργειών, που προκαλούν αντιπαραθέσεις, ξένες προς το Ευαγγέλιον της αγάπης. Επιπλέον οι Εκκλησίες καλούνται να στηρίξουν το όραμα για μια Ευρώπη ενωμένη όχι επιλεκτικά, αλλά στο σύνολό της, από το Β. Πόλο μέχρι τη Μεσόγειο και από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια.

Οι εμπειρίες από την εφαρμογή της Χάρτας και οι τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις θα συζητηθούν κατά την επόμενη Γεν. Συνέλευση του KEK, που θα γίνει, Θεού θέλοντος, στη Νορβηγία τον Ιούνιο του 2003.

Ο ΠΑΠΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Υστερα από σχετική πρόσκληση το Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ έλαβε μέρος στην εκπομπή του Σεβασμ. Μητροπολίτη Κυδωνίας και Αποκορώνου *Ειρηναίος* στην τηλεόραση ΚΥΔΩΝ το Σάββατο, 28. Απριλίου, με αντικείμενο την επικείμενη τότε επίσκεψη στην Ελλάδα του Πάπα *Ιωάννου-Παύλου Β'*. Εκτός από τον Σεβασμιώτατον μετείχαν ακόμη ο π. *Ιωάν.* *Τσιτσιρίδης*, η *Έλλη Σφακιωτάκη* και ο *Ιωάννης Νικάκης*.

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ

Στη σύσκεψη των φορέων του Νομού Χανίων στο Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο (4. Μαΐου) για το πρόβλημα που προκάλεσαν δηλώσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης *Μιχ.* *Σταθόπουλου* σχετικά με το Εφετείο Κρήτης, ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ είπε, μεταξύ άλλων:

«Εάν μπορούσε να ήταν παρών ο Πρόεδρος της ΟΑΚ Σεβασμ. Κισάμου και Σελίνου κ. *Ειρηναίος*, εκτός από όσα με τη σοφία του θα έλεγε και θα πρότεινε για το συζητούμενο θέμα, θα σας βεβαίωνε, ότι η Ορθόδοξη Ακαδημία, σταθερά από την έναρξη λειτουργίας της μέχρι σήμερα εργάστηκε για το συγκρητισμό και την ισόρροπη ανάπτυξη της Κρήτης.

• Έγινε λόγος για συγκρότηση Επιτροπής Αγώνα. Μια πρώτη Επιτροπή που νομίζω πως θα έπρεπε να συγκροτήσουμε, ως Κρήτες, θα ήταν η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ από την ασθένεια της **ελεφαντίασης**, η οποία την έχει προσβάλλει!

• Ως μέλος της πρώτης Επιτροπής, που είχατε συγκροτήσει προ ετών οι φορείς των Χανίων για την προάσπιση των συμφερόντων του Νομού, θα μπορούσα και εγώ και ο Σεβασμ. Χανίων και ο Δήμαρχος Χανίων και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού και Εμπορικού Συλλόγου (αυτή ήταν η σύνθεση της Επιτροπής), να σας πούμε πολλά για τις εμπειρίες των δύσκολων για τα Χανιά χρόνων εκείνων από τη μεταπολίτευση και εξής.

• Ο τίτλος ενός άρθρου μου της εποχής εκείνης (**ΩΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΕΚΕΙ**) έγινε έκτοτε σύνθημα. Είναι αποτελεσματικό; Τα πράγματα δεν το επιβεβαιώνουν.

• Φρονώ ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνον το τί χάνουν τα Χανιά (Υπηρεσίες και άλλα), αλλά το τί δεν κερδίζουν. Δεν διεκδικούμε. Δεν έχουμε έμπνευση και άρμα για νέα πράγματα, που οφείλουμε να διεκδικήσουμε για τον τοπο - οι Χανιώτες για τα Χανιά, οι Κρήτες για την Κρήτη, αν θέλετε, οι Έλληνες για την Ελλάδα στα πλαίσια της νέας ευρωπαϊκής πραγματικότητας.

• Η δική μου πρόταση είναι να συγκροτηθεί μια ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ (Στρατηγικής) για τα Χανιά. Δεν θα υποκαταστήσει κανένα από τα θεσμικά όργανα. Θα τα υποβοηθεί. Και θα είναι μια Επιτροπή, που δεν θα γκρινιάζει απλώς για τις αδικίες που έγιναν στο παρελθόν, αλλά θα βλέπει στο μέλλον και θα προτείνει μέτρα και ενέργειες, που θα καλούνται να μελετούν και ενδεχομένως να πρωθεύουν οι κατά περίπτωση αρμόδιοι.»

Ο *Αλέξ.* *Παπαδερός* συνομιλεί με τον Καρδινάλιο *Roger Etchegaray*, με τον οποίο συνδέεται από την εποχή που ο τελευταίος ήταν Επίσκοπος στη Μασσαλία

Η πρόταση ακούστηκε θετικά και υποστηρίχθηκε από διάφορους ομιλητές.

ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ έλαβε μέρος σε διάφορες εκδηλώσεις για την 60. επέτειο της Μάχης της Κρήτης. Ο Διοικητής της Β. Μεραρχίας Υποστράτηγος Γεώργιος Καμπουράκης είχε την ευγένεια, να προσφέρει στην ΟΑΚ το αναμνηστικό Μετάλλιο, που ετοίμασε η Μεραρχία, για να τιμήσει την επέτειο. Εκφράζουμε και από τη θεση αυτή τις ευχαριστίες του Ιδρύματος.

ΜΝΗΜΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Από 22-27. Μαΐου πραγματοποιήθηκαν στη Βηρυττό εορταστικές εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 1.700 χρόνων από την ανακήρυξη του Χριστιανισμού ως νέας θρησκείας της Αρμενίας, ύστερα από το αποτελεσματικό ιεραποστολικό έργο του γνωστού για την ελληνική του παιδεία Αγίου Γρηγορίου του Φωτιστού της Αρμενίας. Στις εκδηλώσεις έλαβε μέρος και ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ, ως εκπρόσωπος του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (KEK). Το Οικουμενικό Πατριαρχείον εκ-

Ο Αλέξ. Παπαδερός απευθύνει χαιρετισμό

Ο Λαοδικείας Ιάκωβος και ο Αλέξ. Παπαδερός στην αίθουσα τελετών

προσώπησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Λαοδικείας Ιάκωβος, συνοδευόμενος από τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη Ανδρέα Νανάκην, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μετά τον χαιρετισμό που απήγινε, ο Αλέξ. Παπαδερός πρόσφερε στον Προκαθήμενο των Αρμενίων Αράμ Α', Καθολικόν της Κιλικίας, εικόνα του Αγίου Γρηγορίου, που ετοίμασε στο Αγιογραφείο της ΟΑΚ η Κωνσταντίνα Στεφανάκη. Η προσφορά έγινε τόσον εκ μέρους της ΟΑΚ και του Προέδου αυτής Σεβασμ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηνίου, όσον και εκ μέρους του ΚΕΚ.

Οι εορτές είχαν οργανωθεί με άριστο τρόπο. Τιμήθηκαν από Προκαθημένους των Εκκλησιών της Μέσης Ανατολής, εκπροσώπους του Βατικανού, διαφόρων Εκκλησιών και εκκλησιαστικών Οργανισμών και τις Αρχές του Λιβάνου. Η εντυπωσιακή συμμετοχή του λαού και το εν γένει επιπέδο των εκδηλώσεων επιμαρτυρούν τη δυναμική ποιμαντική της εκκλησιαστικής ηγεσίας των Αρμενίων του Μεγάλου Οίκου της Κιλικίας και τη θερμούργο πίστη και αυτοσυνειδησία του μαρτυρικού αυτού λαού.

Διατρανώνουμε και από τη θέση αυτή τη σταθερή μας πεποίθηση, ότι η όποια αδικαιολόγητη βραδύτητα στην αποκατάσταση της πλήρους ενότητας της Ορθοδοξίας με τις Αρχαίες Ανατολικές Εκκλησίες αποτελεί ασύγγνωστο αμάρτημα.

BALAMAND

Κατά την παραμονή τους στο Λίβανο, ο Αλέξ. Παπαδερός και η σύζυγός του έγιναν δεκτοί με πολλή εγκαρδίοτη από τον ελληνομαθή Σεβασμ. Μητροπολίτην Βηρυττού Ηλίαν και, ύστερα από επιθυμία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Αντιοχείας Ιγνατίου Δ', φιλοξενήθηκαν στα εκπαιδευτήρια του Balamand, κοντά στην Τρίπολη. Ο Πατριάρχης Ιγνάτιος και οι συνεργάτες του έχουν επιπέδου είναι τεράστιο έργο με την παιδεία που παρέχεται στο απόμερο και μαγευτικό αυτό περιβάλλον, τόσο σε πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο, όσο και σε πανεπιστημιακό επίπεδο. Η Θεολογική Σχολή του Αγ. Ιωάννου του Δαμασκηνού εκπαιδεύει κυρίως τα ιερατικά στελέχη του Πατριαρχείου, που είναι και κατά τούτο αξιοθαύμαστα, ότι μπορούν άνετα να παρακολουθούν στη νεοελληνική γλώσσα τα μαθήματα Ελλήνων Καθηγητών που μετακαλούνται προς ενίσχυση του διδακτικού έργου. Ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου *Elie A. Saleem*, Καθηγητής Πολιτικών Επιστημών ο ίδιος και τέως Υπουργός Εξωτερικών του Λιβάνου, ενημέρωσε τον Α. Παπαδερό για τις διάφορες Σχολές, δραστηριότητες και προοπτικές του Πανεπιστημίου του Μπάλαμαντ και εξέφρασε την επιθυμία συνεργασίας με ελληνικά Πανεπιστήμια και άλλα Κέντρα Παιδείας και Έρευνας.

Η ΔΙΑΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΜΟ

Από 28. Ιουνίου μέχρι 2. Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στην Πάτμο η 8η Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας. Πήραν μέρος βουλευτές από διάφορες χώρες με κατά το πλείστον ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση.

Η Συνέλευση ασχολήθηκε κυρίως με το ρόλο της Ορθοδοξίας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και με προβλήματα Βιοθηκής. Ύστερα από σχετική πρόσκληση, στη Συνέλευση μετείχε και ο Γεν. Διευθυντής της ΟΑΚ, ο οποίος παρουσίασε αποσπάσματα από την **ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ**, το κείμενο της οποίας έχει συνθέσει. Επίσης ενημέρωσε τα μέλη της Συνέλευσης για την Οικουμενική Χάρτα και ιδίως για το τρίτο κεφάλαιό της, που αναφέρεται στην ευθύνη των Εκκλησιών για τη διαμόρφωση της νέας ευρωπαϊκής πραγματικότητας.

Επισκέψεις / Φιλοξενίες

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

* Ο διαπρεπής Θεολόγος *Micheal Kinnamont* και η σύζυγός του *Katherine*.

* Εθμοτυπική επίσκεψη του νέου Στρατηγού-Διοικητή της Β. Μεραρχίας *Γεωργ. Καμπουράκη..*

* Το ζεύγος *Müller*, Βόνη.

* Ο Καθηγ. *Ηλίας Κουρούμαλης* και η σύζυγός του *Ελένη Βολουδάκη..*

* Ο Καθηγ. στο Παν/μιο του *Lund Xοήστος Τσίπαρος*.

* Ο Καθηγ. *Seppo Leisti* από τη Φιλανδία.

ΜΑΪΟΣ

* Η *Ann Garrood* και η *Fraser Karsalie* από την Αγγλία.

* Η *Dolores Bauer*, Δημοσιογράφος από την Αυστρία.

* Ο *Hans* και η *Simia Thoolen*, ανώτατα στελέχη του ΟΗΕ.

* Ο Δ/ντης της Ακαδημίας του *Rättvik* της *Σουηδίας*, *Christer Beijer*

με τη συζύγό του και δύο ακόμη άτομα.

* Ο *Heikki Sarmanto*, Συνθέτης-Πιανίστας και η σύζυγός του *Annabelle* από τη Φιλλανδία.

ΙΟΥΝΙΟΣ

* Ο Γέροντας *Χρυσόστομος* από το Ιερό Κελλί Ευαγγελισμού της Θεοτόκου του Αγίου Όρους και άλλοι μοναχοί, τους οποίους συνόδευε η Ηγουμένη της Ι. Μονής Χρυσοπηγής *Αδελφή Θεοξένη*.

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Φυσική, Αστροφυσική, Θεολογία (Συνέδρια στην ΟΑΚ)

1. 3-4/5/1969: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ. Επιστημονικό συμπόσιο με το Γάλλο θεολόγο και φιλόσοφο *H. De Lubac*. Θέματα:
 - Ανθρωπιστικός αθεϊσμός και χριστιανή πίστη, και
 - Η αντίληψη του *TEILHARD DE CHARDIN* για τη ζωή και το σύμπαν.

2. 22-23/5/1973: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ. Συμμετοχή καθηγητών και φοιτητών της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

3. 24/5/1976: ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑ. Μετέχουν φοιτητές και καθηγητές της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συζητείται διεξοδικά και το παιδαγωγικό πρόβλημα, πώς πρέπει να διδάσκουν ο θεολόγος και ο φυσικός τα σχετικά με τη γένεση του υλικού κόσμου και των εμβιών ὄντων.

4. 19-30/6/1977: ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΧΡΩΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ. Διεθνές σεμινάριο Θεωρητικής Φυσικής, σε συνεργασία με το Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών «Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ». Μετέχουν περισσότεροι από 60 διαπρεπείς πανεπιστημιακοί καθηγητές και ειδικοί ερευνητές από την Ευρώπη και την Αμερική.

5. 24/6/1977: ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ. Διάλεξη με ομιλητή τον καθηγητή Γιάννη Ηλιόπουλο (Παρίσι).

6. 29/6-9/7/1980: ΚΒΑΝΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΣΗΜΕΡΑ. Διεθνές συνέδριο Φυσικής. Μετέχει ο αμερικανός φυσικός και κάτοχος του βραβείου Νόμπελ, καθηγητής *R. Feynman*.

7. 9/23-7/1980: ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ. Διεθνές συνέδριο, σε συνεργασία με το «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ».

8. 29/8-3/9/1982: ΑΡΧΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ. Διεθνές Αστρονομικό Συμπόσιο. Πήραν μέρος 192 αστρονόμοι από 23 Χώρες.

9. 13-28/8/1983: ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. Β' Διεθνές Σεμινάριο, με συμμετοχή και πολλών ελλήνων ερευνητών. Οργανώθηκε σε συνεργασία με το Κέντρο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» και υπό την αιγίδα του Πανεπιστημίου Κρήτης και των Πανεπιστημίων Ρώμης και *Lecce* Ιταλίας.

10. 30/6-10/7/1985: ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ. Σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης και τον «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ». Για τρίτη φορά Ερευνη-

τές από πολλές χώρες (μεταξύ των οποίων και ο κάτοχος του Βραβείου Νόμπελ Φυσικής του 1979 Καθηγ. *S. Glashow*) συζητούν για τις πρόσφατες έρευνες στο χώρο της Φυσικής υψηλών ενέργειών.

11. 22/9-4/10/1985: ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗΣ. Συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης.

12. 29/6-10/7/1988: RECENT DEVELOPMENTS IN HIGH ENERGY PHYSICS. Νεώτερες εξελίξεις στη Φυσική Υψηλών Ενέργειών. Τέταρτο Διεθνές Συνέδριο αυτού του κλάδου, που οργανώνεται με τη βοήθεια της ΟΑΚ, από το Τμήμα Φυσικής του Παν/μίου Κρήτης (καθηγ. Γ. Γραμματικής, Π. Δίτσας, Τ. Τομαράς και Ε. Φωλάρας) και το Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» (Α. Βεργανελάκης). Πήραν μέρος διαπρεπείς ερευνητές από διάφορες χώρες.

13. 1-16/7/1989: ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ. Πέμπτο Συνέδριο μελέτης των μη γραμμικών συστημάτων.

14. 25-28/9/1989: ΚΟΣΜΟΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ. Συνέδριο αστρονόμων, φιλοσόφων και άλλων ειδικών, που συζήτησαν επίκαιρα θέματα, σχετικά με το διάστημα και τη φιλοσοφική προβληματική γύρω από τα διαστημικά φαινόμενα.

15. 31/8-5/9/1994: ANAZHTΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΥΛΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ. Εξήντα περίπου ειδικοί επιστήμονες από την Αμερική ως την Ιαπωνία και από τη Νότιο Αφρική ως τη Φιλλανδία συμμετείχαν στο Διεθνές Συμπόσιο με θέμα: «Αναζητώντας την πρωτογενή ύλη των Κουάρκς και Γλουονίων».

16. 18-29/6/1997: ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΓΙΑ ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ. Τα θέματα που εξετάζονται καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα καθαρών και εφαρμοσμένων Μαθηματικών, θεωρητικής και εφαρμοσμένης Φυσικής, καθώς και θέματα Τεχνολογίας.

17. 8-12/9/1998: 21η ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗΣ. Στο Διεθνές αυτό Συνέδριο, μετέχουν διακεκριμένοι επιστήμονες από πολλές χώρες, μεταξύ των οποίων και ο διαπρεπής καθηγητής *Stephen Hawking*.

18. 20-30/6/1999: ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ. Η σειρά των συνεδρίων του είδους αυτού άρχισε στην ΟΑΚ το 1980 με τη συνεργασία του Εθνικού Κέντρου Έρευνας Φυσικών Επιστημών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» και του Πανεπιστημίου της Ρώμης.

19. 20-23/10/1999: ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΩΝ ΣΩΜΑΤΙΔΙΩΝ. Αντικείμενο αυτής της συνάντησης αποτελεί η αποτίμηση των αποτελεσμάτων της διεθνούς δραστηριότητας αναφορικάς με τις Ηλεκτροσθενείς Αλληλεπιδράσεις, ο συντονισμός των ερευνητικών δραστηριοτήτων και ο προγραμματισμός της αξιοποίησης του τελευταίου χρόνου λειτουργίας του *LEP* στην αναζητηση «Νέας Φυσικής».

20. 9-14/9/2000: ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΔΩΝ. Συμμετέχουν επιστήμονες από όλο τον κόσμο, που ερευνούν τις θεμελιώδεις αλληλεπιδράσεις των έσχατων συστατικών της ύλης.

21. Πρβλ. στο παρόντεύχος, αριθμ. 1662, «1^ο Τοπικό Κρητικό Συνέδριο επί της Θεωρίας των υπερχορδών».

Δωρεά Βιβλιοθήκης στην ΟΑΚ

Μια αξιόλογη δωρεά προς την ΟΑΚ έκαμε ο *Friedrich Heyer*, Καθηγητής στη Θεολογική Σχολή της Χαιδελβέργης. Επί πολλά έτη εδίδαξε θέματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας και των Αρχαίων Ανατολικών Εκκλησιών και συνέγραψε σημαντικές επιστημονικές μελέτες για τη χριστιανική Ανατολή. Στις αρχές Ιανουαρίου ο *Άλεξ. Παπαδερός* επισκέφθηκε στη Χαιδελβέργη τον γέροντα Καθηγητή και έκαμε την επιλογή των βιβλίων που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το Διοικ. Συμβούλιο της ΟΑΚ, υπό την προεδρία του Σεβασμού Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου *Eιρηναίου*, έκαμε ευχαρίστως δεκτή την ευγενή δωρεά και τα πρώτα βιβλία έχουν φθάσει ήδη στη βιβλιοθήκη του Ιδρύματος και είναι στη διάθεση των μελετητών.

Πένθη

Εκφράζουμε και από τη θέση αυτή τα συλλυπητήριά μας προς τους οικείους

- του Πρωτοπορ. *Pantelēimonos Samψάκη*, εφημερίου Στροβίλων (+23-11-2000),
- του Πρωτοπορ. *Kων/νου Πατούνοράκη* (+10-4-2001), εφημερίου Βοθιανών Σελίνου,
- του Αντώνιου Μπαντουράκη (+14-5-2001), εφημερίου Έλους, οι οποίοι περιέβαλαν με αταλάντευτο ενδιαφέρον και στοργή την ΟΑΚ, καθώς και
- του Γεωργίου Βογιατζάκη (+27-4-2001), ο οποίος, με την ιδιότητα του Προέδρου της Παγκορητίου Ενόσεως Αθηνών υπήρξε μέλος του Διοικ. Συμβούλιου της ΟΑΚ κατά τα έτη 1971-1977 και 1982-1983.

Ευχόμεθα να αναπαύσει ο Θεός την ψυχή τους.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ
Τριμηνιαίο περιοδικό
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

73006 Κολυμπάρι-Χανιά

Τηλ.: 0824/22245 - Fax.: 0824/22060

E-mail: oac@otenet.gr

ISSN 1105-7017

Εκδότης - Δ/ντης Συντάξεως:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΕΡΟΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΜΙΧ. ΓΕΩΡΒΑΣΑΚΗΣ Ο.Ε.
Χανιά - Τηλ.: 0821/92482

Επίσημα συνδρομή 1.500 δρ., - Εξωτερικού 20 δολ.
Εμβάσματα: ΑΤΕ-Χανιά, Λογαρ. 37704003260-96
Τιμή τεύχους 400 δρ.
Γίνονται δεκτές προαιρετικές εισφορές

Για τα μη ενυπόγραφα κείμενα
την ευθύνη έχει ο Διευθυντής Συντάξεως